

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **да су из просторија Окружног затвора у Београду на претрес доведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Сениша Филиповић, Иван Кораћ и Драгутин Драгићевић,**
- **браниоци оптужених, адвокат Миломир Шалић, Мирослав Перковић, Драган Ђокић и Мирослав Ђорђевић,**
- **да се адвокат Перковић Мирослав јавља и за адвоката Сташевић Слободана, уз сагласност оптуженог Сенише Филиповића, те да су приступили пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес НАСТАВИ и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Стјепановић Драган.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ДРАГАНА СТЈЕПАНОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ви зовете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Стјепановић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Стјепановић Драган. Име Вашег оца?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Војо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Воје, које године сте рођени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: 19.07.1966. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Рођен сам у Лозници, а пребивалиште Пађина, општина Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А живите у?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Живим у Бањи Ковиљачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са станом у Бањи Ковиљачи, улица?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Улица Маршала Тита без броја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маршала Тита без броја. Шта сте по професији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У «Витинки».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козлуку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика воде «Витинка» Козлук?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранко, Поповић Бранко, Кораћ Иван, Славковић Драган, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам ниједнога, добро, Брану Грујића познајем, а ни са једним нисам, а ове остале не познајем. Брану Грујића сам чуо за њега, за ове сада први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Драган Стјепановић, од оца Воје, рођен 19.07.1966. године у Лозници, са пребивалиштем у месту Пађина, општина Зворник, живи у Бањи Ковиљачи, ул. Маршала Тита без броја, по професији возач, запослен у фабрици воде «Витинка», са седиштем у Козлуку, несродан, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело и за то кривично дело предвиђена је казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједина питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на та поједина питања која би Вам овде у судници била упућена. Испред себе имате један списак са неким псеудонимима. Уколико, питаћу Вас и ја, вероватно за те људе или ћете можда Ви помињати, уколико будете требали да поменете њих, реците тај псеудоним, а не име и презиме, јер су то људи који су сведочили под псеудонимом, уместо под именом и презименом.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Како да кажем, извините, нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То слово, значи нећете рећи име, него човек «П», човек «Ћ» и тако даље.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, само слово, разумео сам, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћу Вас замолити да положите заклетву да ћете говорити истину пред судом, тако што ћете текст прочитати испред, да ли има текста, заклињем се, наглас?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Заклињем се да ћу овом суду што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли сте разумели?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Права и обавезе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом у току је кривични поступак против ових особа чија сам Вам имена прочитала, којима се ставља на терет од стране Тужилаштва кривично дело ратни злочин против цивилног становништва. Ради се о периоду мај-јули 1992. године на територији општине Зворник, а догађаји у оптужници су, како је то овде описано, пре свега, злочин према цивилима из села Дивич, принудно расељавање цивила из села Козлук и Скочић 26.06.1992. године, затим злочин према цивилима на Пољопривредном добру Економија, на «Црном Врху», затим злочини у Дому културе у Челопеку и, како сам већ рекла, на Пољопривредном добру Економија и на месту званом Циглана крај Зворника, од маја до почетка јула 1992. године, па да нам Ви укратко кажете, шта сте Ви радили у том периоду када се заратило, значи тамо негде од оног 08. априла, да ли сте били на некој дужности, да ли Вам је нешто познато и шта знате уопште о овим догађајима? Изволите.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Уопште нисам ни био у мају у полицији, ни у јуну, него сам у јулу дошао негде око 15. јула у полицију, ступио као резервни полицајац. Уопште нисам био, значи ни у мају, ни у јуну, ниједног дана, а сада, у јулу, ја не знам да ли сам од 15. или 10., не могу да се сетим датума када сам дошао у полицију у том месецу, Е од тог периода па даље, све што будем знао, ја ћу да кажем, а о тој доле Циглани, како сте рекли, ја сам само био једно време у управној згради у, како се зове, «Нови извор», ту је била управна зграда. Ету ту су били ти заробљеници које сам ја једно време ту био, провео неколико дана, сада не знам колико дана. Од тог времена ја сам био на терену, значи, више сам, ја сам дошао као млад полицајац и нормално, мене су више тако да ја идем на терен, да водим те људе по Козлуку да купе пшеницу, кукуруз, када су се иселили људи, нормално, када су се били иселили већ, Козлук, значи уопште нисам био у Козлуку ни када се селио Козлук, нити Скочић, ни то где рекосте још, први пут сам и чуо за неке, нисам Вас добро разумео, али од Козлука и Скочића и Шепка, нисам уопште био, када су се они иселили. Ја сам у то време био негде мобилисан, а био сам у Зворнику када су довели једног друга

који је радио са мношвом у «Витинки». Е тада сам знао да је се Козлук иселио, не бих другачије ни знао, јер су нам рекли, као доводе неке људе екстремне из Козлука, као ухваћени су после иселјења, као нису хтели да изађу, па њих су похватили, као заробили и доводе их ту у затвор, као да се припремимо, у приправности тада сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслимане?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Да, да, Муслимане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Па, не знам, када је се Козлук иселио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Да, после тога, други, трећи дан су нашли тог момка, он је рекао да су га нашли у Козлуку, јер сам ја после са њим причао, био сам добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је мештанин, Козлучанин?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Он је из Шепка, а ту је био као, како се то каже, улџез, ту је се оженио, дошао жени у кућу, Недим, а не знам како се презива и још један је човек био са њим, стар, то је та двојица што су рекли да су екстремни и биле су неке жене старије. Стварно не знам где су оне отишле, али њих двојица су ту били у том затвору где сам ја био, оне су ту биле смештене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Нови извор»?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: «Нови извор», управна зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: То је код суда, код СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то они што су рекли ови су екстремни?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Не, не, тако је њима било, командиру је јављено, ни он није знао и њему је јављено било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му јавља?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Па, не знам, то он зна, ја немам појма, ја сам био полицајац, ја не знам ко му је јављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командир?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Није тада био командир, он је био, ја мислим да је био ту заменик командира, Сретен, ја мислим да су га звали, он је, ја мислим да је он, можда није ни он рекао, не могу ја сада сто-посто да тврдим да је то он рекао, али неко је рекао као морамо да будемо у приправности јер доводе те људе, а ко их је доводио, ја не знам, само су они примљени ту, у ту управну зграду где је био затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како кажете, нису хтели да се иселе, мислим нисам то схватила?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Нису на време, он им је рекао, тај момак, да није знао да се Козлук треба да исели и да је он остао у пољу, да је он остао у пољима доле, ишао је радити или шта ја знам, пољопривреду, откуд знам. То су два човека и још један, не знам му име, старији је човек био, а не знам му име, стварно, али овом Недиму

знам име, не знам како се презива. Ишао је са мношвом у школу чак и радили смо заједно у «Витинки», ја сам дошао, почео да радим у «Витинки» од 1985. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај што се удао у Козлук?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Недим?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта он каже, добро, није знао да се исељавају, да ли сте причали о томе, како је дошло до тога да се исели тај Козлук?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Не, па није ни он сам знао, каже да је као, они су изашли добровољно, тако ми је рекао, али ја, као ја сам остао у пољу, мени нико није јавио да треба да изађу, као. Ја кажем, да ли је било пуцњава, као није, само после му било је као ризично када је он остао, он када је пошао да се врати горе, он је приметио да се нешто дешава ту, да се нешто дешава и он је тада схватио када су га ухватили ваљда, ко га је ухватио, не знам ни ја, па сигурно полиција, сигурно, јер је тада полиција сигурно ишла, обилазила после тога да види да ли није ко остао, не знам, ја претпостављам, ја нисам био ту и не могу да тврдим сада одговорно и они су те људе горе довели и он је мени рекао, Драгане, брате, као, спашавај ме. Ја сам њему рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога да га спашавате?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Па, спашавај ме као ту што је доведен, јер је он као био свестан да је сада доведен ту, да је у затвору, сигурно су му и рекли где иде. Ја сам њему рекао, ја ти овде ништа не могу помоћи, ја сам овде исто, радим, мобилисан сам и ја ти могу помоћи, значи, да ти дам да једеш, да идеш, да те изведем некада да идеш да радиш, пошто сам водио те људе на Економију, јер сте Ви то поменули, али на Економији нико није био тада у то време када сам ја доводио те људе, значи само је била стока. Они су долазили ту да чисте штале, да музу краве, да купе сено, значи понашали су се коректно, као што сам се и ја према њима понашао коректно, јер ја сам увек, малтене, исте људе те бирао, да би мени било лакше, да не би правили проблеме, да не би побегли. Један ми се случај десило, да су неке колеге, тако сам чуо, одвели неког човека и да је побегао, побегао са те Економије, јер нас два полицајца нисмо могли да сачувамо седам, осам људи, девет, шта ти ја знам, све зависи колико траже од командира ко буде, нису они сада тражили само од Сретена, већ ко ту буде, већ, био је и Средо ту, ја мислим командир полиције, али у суштини, он је ту понајмање времена проводио ту, а сигурно да је имао негде канцеларију, што не знам где му је била канцеларија и ја сам тако њих водио, те људе, значи на Економију, у Шепак, у Козлук да купе те ствари и то се довозило у Хладњачу у Каракај. Али када сам водио нормално те људе да музу краве, нису ништа ту ни купили, нити су имали шта да купе, само да очисте стоку, помузу краве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте водили људе из «Новог извора»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, ту где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве ствари, нисам схватила, водили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ствари, то је кукуруз, мислио сам, пшеницу, када су из Козлука купили од ових људи који су се иселили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта у Хладњачу сте рекли, шта сте носили у Хладњачу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, то, из Козлука што довеземо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, кукуруз, пшеницу, брашно, ти Муслимани који су имали ту, који су отишли, они су нормално оставили своје ту, јер они нису могли да понесу са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили и ствари неке, намештај, технику?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са тим било, да ли сте ишли у те куће?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја уопште нисам хтео да уђем ни у једну кућу, ни у једну кућу нисам хтео да уђем, значи ја сам Козлук познавао, зато што сам радио ту од 1985. године, а заратило се већ 1992. године, нисам толико баш наиван, да сам знао да ће рат да стане кад-тад, ја нисам уопште хтео да улазим ни у једну кућу. Ја сам њима рекао, значи, они су стварно били фер ти људи који су ишли са мном, значи, ниједан није никада направио проблем, ниједан. Значи, изнесу, натоваре, човек дође с камионом па их вози, ми смо у обезбеђењу, они после тога када накупе то све колико треба, колико останемо временски, ми одвеземо у Хладњачу у Каракај, кукуруз, брашно, пшеницу, ето то, а ствари техничке, то нико ништа није купио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да се вратимо само на почетак. Када сте Ви мобилисани?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Када сам мобилисан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били резервни полицајац, мобилисани као резервиста?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, јул, у јулу, од јула, сада не знам који месец, не знам који дан, мислим, који, знам који је месец, али не знам који је, да ли је 05., 10., 15., значи у том сам месецу мобилисан у полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као резервиста?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, као резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Вам је било прво радно место?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ту прво радно место било је ту, ту сам био распоређен у том затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то одлажење на терен, да ли је то било пре тога или и за време?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, па ту када сам дошао, када сам те људе, како ћу ја пре да идем, нисам ја могао да идем, када нисам ни био у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте били у јуну, у мају?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Био сам мобилисан на другим странама, али ми је ћале, пошто је мислио да је ту лакше у полицији, он ми је средио са неким човеком да ме пребаце у полицију, у резервну полицију, пошто је он и пре, покојни ћале, умро је, он је пре био, пре рата, али није за време рата, био у резервној полицији, онда је познавао неке људе, не знам, ја нисам баш био сретан што ме је пребацио у полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, мај-јуни сте били на линији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, да, на линији, положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за постојање Дома културе Челопек и за заточене људе тамо?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о томе знате да нам кажете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ја сам крај Челопека, кроз Челопек само пролазио када идем на посао и када идем с посла, значи то је. Никада нисам хтео да свратим ту у тај Челопек. Чуо сам да су људи били у том Дому, то је што сам чуо, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који посао сте ишли када су људи били у Дому?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, на тај посао горе, мислим, где сам био мобилисан, то ја сматрам послом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Нови извор»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нису они тада били ту.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу месецу, у Дому.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ја, ја сам чуо да су били ту, али ја сада не знам где су, а дошли су они после горе, ја сам био у овоме СУП-у после пребачен тамо у ову полицију, тамо сам, ту сам био у затвору, после су они дошли у другу зграду, чуо сам као да су дошли неки Дивичани из Челопека, из Челопека Дивичани, али били су доле у то време, откуд ја знам, не знам ни у које су време били доле ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, када сте Ви почели, када сте Ви мобилисани и када сте почели да радите, прво место Вам је било шта, «Нови извор», управна зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када Вам је то друго сада, СУП, сада шта то ново помињете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, они су мене пребацивали, значи ако негде треба, они су ме пребацили тамо, па ако после опет затреба овамо у овоме притвору, онда ме опет врате тамо, значи по потреби сам ишао ако негде затреbam, ако затреbam ту у томе притвору да

радимо, нисам сада ја ту био нон-стоп везан за тај затвор да радимо. Чак сам једно време ишао, обезбеђивао брану, отпадне воде «Глинице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чекајте, који је још онда затвор постојао, кажете нисам само тај затвор, да ли је био још неки затвор, осим управна зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја нисам знао ни за један други, само за тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, где сте још ишли, у који објекат?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, у СУП ишао, обезбеђивао, стојао испред врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било у СУП-у неких људи?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Као сада што ови полицајци стоје овде и обезбеђују, тако сам и ја обезбеђивао, када неко дође, улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте већ били мобилисани па сте чули да долазе Дивичани из Челопека?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ја чуо, ја сам то само једном видео, ту се одједном људи створили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А већ сте били тада где?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Е тада сам ја био тамо у овоме суду и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком суду?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: СУП, није у суду, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у сте били када су они доведени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Када су они доведени, ја не знам ни када су они доведени, само знам, како сам сазнао? Сазнао сам зато што је једна медицинска сестра требала да дође да превије те заробљенике, ваљда, јер су били ваљда израњавани, не знам ни ја шта и то је, Русиња је она, медицинска је сестра била, ја не знам, пореклом је из Русије и она је, ја сам обезбеђивао да она превије. То ми је само један случај да сам ја ту ушао са њом и она је превила. Нисам ушао, него сам обезбеђивао да не би неко њу напао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то било од када су они ту приспели?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, стварно не знам, не сећам се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико сте Ви већ били мобилисани када су они дошли, колико сте већ дуго радили, било у СУП-у, било у «Новом извору» када су они дошли?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам Вам рекао када сам дошао ту, а Ви сада да ли имате неке датуме када су они дошли, ја стварно не знам када су дошли. Ја знам да сам само једном ишао да обезбеђујем госпођу, ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сачекајте, питам Вас, кажете, ја сам мобилисан у јулу сигурно и прво место је било «Нови извор».

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Управна зграда «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, а онда кажете да су они доведени док сте Ви радили. Колико је дана, времена прошло од када сте Ви почели да радите, па до тог њиховог доласка ту из Челопека, како чујете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, стварно, јер ја више ту нисам, сада да сам ја био ту нон-стоп, да сам ја баш био ту обавезан у том затвору да ту будем, него сам ја сада, бацали су ме свугде, ишао сам сада ту, па сам на крају отишао и на обезбеђење бране, ту сам био седам до десет дана. За тих седам до десет дана, откуд ја знам шта се могло ту да деси, где су дошли људи, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сазнајете, како ти људи ту стижу, ко њих доводи, одакле?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам ја, дошли су ту из Челопека, само сам то чуо, из Дома и чуо сам да су Дивичани. Нити ми је ко рекао да је из Дивича, нити, само сам чуо, као и многи људи што су чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви никада нисте у тај Челопек свраћали?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити били на дужности?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма, не, нити био на дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас звали Мали Драган?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам то рекао, ја сам био пре две године у Тузли, а мени је то исто тако судија рекао да је као био јуче Велики Драган, а он претпоставља да сам ја Мали Драган. Ја сам њему рекао, Ви закључите сами ко је Велики, ко је Мали, мене нико никада у животу није звао Мали, никада нико. А сада, ја сам њему то исто рекао тамо у Тузли, да ли су они, ти људи, Муслимани одредили између себе, ово је Мали Драган, ово је Велики Драган, то ми никада ни они нису рекли, никада ме нису звали Мали Драган, значи, никада, никада. Ја стварно први пут сам чуо у Тузли када је он мени то рекао. Међутим, он је мене питао још, да ли је још ту био какав Драган. Па не знам стварно, откуд ја знам ко је коме, како је коме име, нису сви били из мога села, из мога, значи било је ту од сваке полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, знате ли те друге резервне полицајце из Тршића, из Челопека?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја знам, значи знам, из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог «П», да ли знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па овога из Челопека, само сам чуо за њега и знам човека и чуо сам као да је он био као ту у Челопеку, тако сам чуо то, а више од полиције, не знам, јер ја сам када сам дошао ту, познавао сам, значи, овога Сретена, што је био заменик, познавао сам Драгана Станојевића, познавао сам Слободана Остојића, Јовић Милоша и још ту неких људи, Видаковић Стеву, тако ти неки људи који су ми, значи, из мог села, Пађина, Роћевић, ту и зато сам им и знао имена, али ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите за «Нови извор»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, ти људи који су ту били исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали у том периоду, у јуну месецу, да ли сте виђали те људе који су били у Челопеку, тај сведок «П»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их уопште виђали?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Никада их видео нисам, ту га нисам видео, можда је он долазио, али ја у то време нисам био ту можда, можда је он долазио, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да су неки људи страдали у том Дому, убијени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, нисам, ништа, да је ико настрадао, нити сам присуствовао тако неком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам питала да ли сте присуствовали, него да ли сте чули?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да у том периоду има неких убијених људи?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, нисам ништа чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ништа, стварно. Да ли су они можда, што сам ја био млад, па можда су схватили да ја, мислим млад полицајац, нисам, можда да ли су они схватили да ја не би ту требао да будем, да ли су се можда плашили, не знам, ја стварно не могу да то сада закључим, али ја сам ишао, сада из ког разлога да сам ја ишао да водим те људе, да ли да ме склоне одатле, да ли, не знам стварно, то морате њих да питате, ја стварно не знам, ја сам ишао на терен, значи десет, седам до десет дана сам провео на тој брани што сам рекао, значи за тих седам до десет дана, то се могло да издешава. После када сам ту завршио на тој брани, значи, колико сам провео горе времена, после идеш кући, одмараш. Значи, у то време сам одмарао, значи, јер то је био почетак рата, значи, могао си да се одмараш, значи било је слободног времена. А и то времена значи што сам ту био, када сам људе водио на терен, ја нисам био ту уопште, ја сам цео дан, значи, ако пођем доле на Економију, одведем људе, ја сам доле, што се каже, од јутра до увече. Увече значи само доведеш људе, сместиш их горе где су боравили и то је то, идеш кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је те људе затворио у том «Новом извору»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, они су били када сам ја дошао, то је већ ту био оформљен затвор, тај када сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је чувао те људе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, чували смо ми, сви ти, та полиција која је обезбеђивала, сада, откуд ја знам када ја одем, ја одем на пример на терен, они тада повуку из СУП-а овога тамо, можда повуку јер немају ту довољно полицајаца и повуку њих, те људе да дежурају доле. Ту је сигурно морао неко да дежура увек, није сигурно, него увек је морао неко да дежура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су долазиле неке судије ту?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај затвор или су извођени људи у суд на нека саслушања, испитивања?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја не знам, није ми познато ниједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали некада неког судију да дође да нешто испитује, неког дежурног истражног?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ја, ја сам ту само претежно ноћу дежурао, ноћу и по дану значи идем, радим, водим те људе, значи, зато не знам стварно нико да је ту долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био управник тог затвора у «Новом извору»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, управник је био овај Средо ја мислим. Његов заменик је Сретен био, а он је био резервни полицајац. Претпостављам да је он био његов заменик, јер је он ту био, значи он је, код њега су били кључеви од тога притвора, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је долазио неко ту да испитује те људе или сте их водили негде да их неко негде испитује?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Када сам ја био није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада некога пустили из тог затвора уз неко решење, да ли сте били у контакту са неким?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма, какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма, какви, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су ту остали, нико није пуштен?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја не знам да је пуштен неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас питам.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја, не, не, не, ја не знам, јел ко сам ја био да ја њих, то значи да ако је требао неко да се пусти, то се зна ко је био надлежан и ко је могао можда да га пусти, ко сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био надлежан?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ту је био Сретен, значи, њему се обраћало ако треба неко и да се доведе на испитивање и ако треба да се пусти, ко сам ја да мене питају, да ли треба да се пусти овај, хоћемо да га пустимо, мислим ја са тим нисам имао благе везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам то, како се то десило, када су дошли ти из Дивича, где они долазе, где њих смештају?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ја сам Вам сада малопре рекао, да уопште нисам ту био када су они дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Него сам био тамо у овој другој згради где сам обезбеђивао, највероватније да сам био или сам био кући можда када су они дошли, ја не могу сада сто-посто, али знам из ког разлога? Што сам, што су тражили да иде неко у обезбеђење медицинске сестре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте видели када они стижу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су смештени ту када сте ишли на обезбеђење?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Они су смештени, ови су људи били смештени у једној згради, спратовна је зграда та. Значи ми смо боравили доле ниже спрат, а ови су заробљеници један више спрат на згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту пре рата било у том објекту?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, рекли су да је управна зграда, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био Суд за прекршаје?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Рекли су да је управна зграда «Новог извора», ја Вам преносим што знам, значи нисам се ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли су ту смештени ти рањени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ови из Дивича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ови су из Дивича били смештени како идеш уз хаустор према, не знам, Ви сада не знате ту, према суду томе, СУП-у тамо. Они су били с десне стране, одвојени су, Дивичани значи били су у једној приземној згради, у једној приземној згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био Суд за прекршаје?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у Зворнику пред рат?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па не знам, како ћу ја знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је та зграда представљала?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па нисам никада имао проблема са тим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде нам испричајте ту ситуацију, шта сте обезбеђивали ту руску медицинску сестру?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Обезбеђивали смо да превије људе, значи долазила је, ја кажем њој, питао сам, али нисам ја више, то је само један случај што сам ја био, ја кажем, па, свакога, колико их превијате, као свако два, три дана, као по потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то њих ранио, те људе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, стварно не знам, такви су ту ваљда доведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су доведени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, Ви сте малопре рекли, доле из Челопека, тако су ми рекли да су из Челопека, доле били у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је ранио, да ли сте питали?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нисам, шта ћу ја то да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Овде један наш оптужени Славковић Драган каже да је он присуствовао каже неком убиству у Челопеку у Дому културе, да су изведена нека два затвореника, да су један другом рекли «бежи», да су почели да беже и каже, он има име милиционера који је пуцао са 150 метара и убио тог човека. Да ли је Вама позната таква нека ситуација?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас је тако неко оптуживао за тако нешто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви никада нисте чули да је у Челопеку неко убијен?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, нисам чуо уопште, није ме то интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам ја први пут данас то саопштавам?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Мислим, сада, приче, али да сам ја чуо тада у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, па није ме то уопште занимало, нити ме интересовало. Челопек је ипак пре Зворника. Шта је се могло дешавати у Челопеку док сам ја од Зворника, како ја могу то да знам, једино ако сам присуствовао, али никада нисам ушао у челопечки Дом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А за Економију да ли сте чули да је и ту било неких стражара који чувају неке затворенике? Кажете, Ви када сте ишли?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То ми је помињао, то ми је помињао судија Ибрахимовић у Тузли, значи ја нисам био ту уопште, ја сам само рекао где сам био, значи, ту у том од једних затвора који су били, у «Новом извору». Ја ни у једном више затвору нисам био, ни у једном где су ти били Бошњаци, Муслимани како их називате. Значи, ја ни у једном, само сам ту био присутан, а и од тога што сам ту био присутан, значи, више сам времена проводио на терену и зато ја и не знам неке ствари што ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вас то тако питали па Ви не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, судија Ибрахимовић, на пример, када ме је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања? Изволите, сада ће да Вам тужилац постави неко питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако можете да нам опишете тај «Нови извор» и те зграде. Разумео сам прво да је једна, па онда да су две, а можда их има и више, па да ли је то у једном дворишту, ограђено, није ограђено?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, једино да Вам донесем слику, господине тужиоче, јер ја, та је зграда, она јесте одвојена, зато што тај хаустор има, пролази се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, ако можете полако, па да нам испричате, у том простору где се Ви налазите, где држите стражу и тако даље, налазе се једна, две, три или више зграда, па нам објасните колико и где сте, у којој сте Ви били, где је био тај затвор, па онда где су били ти Дивичанци и тако даље, ако можете тако да нам опишете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Када сам ја дошао значи у полицију, ја сам био у овој управној згради где има три, четири спрата, ту су били тада заробљеници ти што су били, што сам их ја водио да раде на Економији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли какав натпис на тој згради?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нема никакав, ја сам стварно чуо после да је ту била управна зграда «Инжењеринга», ја сам то чуо, значи, од људи, јер ја никада нисам, јер «Инжењеринг», ја мислим доле био негде у Каракају, а управна зграда је била, да ли је била горе, ја не знам, стварно ни где је «Инжењеринг»-ова зграда ова где су радили радници, значи ту сам био, а једна зграда, значи друга, која је везана уз ту зграду, која је везана уз ту зграду, само што су испод хаустор имали, испод тог хаустора се пролази тамо према СУП-у. Е, она је била везана са горе за ову другу, е ту су с десне стране, сада како ја улазим одавде, јер смо ми улазили према суду, тамо СУП-у, а они су били с десне стране у приземљу је то било, приземље, значи један ходник. Када сам ја ушао, то сам запазио, када сам ишао са овом сестром и они су били по тим собама, да ли су биле канцеларије, али ме није подсећало на канцеларију, није ништа било у тим собама, биле су празне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли још ту зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нема ту, има мислим зграде, ове куће, стамбене зграде и тамо суд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада где Ви држите стражу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Испред врата и око те зграде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које зграде?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па око те, где су били ти људи, јер они су били на спрату, а ми смо доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то та зграда коју Ви називате управна зграда «Новог извора» или ова друга?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Знате како, ми испод хаустора идемо, пролазимо према томе и тамо суду, зато што се тада у то, бојали се као да не дођу Муслимани, да обилазимо, да не би упали однекуда, значи, имали смо једну трасу којом смо ходали, том трасом. Могли смо ми да идемо доле до главног пута, значи да шетамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви, дакле, стражарите поред обе зграде?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Стражарим, да, нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вама одређује када ћете доћи на стражу, колико ћете бити и задатак, куда се Ви можете и докле кретати и шта Вам је задатак, шта радите?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па то у то време баш није био сада неки да се каже задатак, значи ту си дежурао крај те зграде, морао си значи да дежураш, да не би неко ушао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али неко ти каже, ту ћеш ићи или ти нико није говорио?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, заменик, заменик, командир који је био, нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта ти је рекао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, да дежурам ту и да не дам нико да уђе у зграду. Ако неко хоће да уђе, да њега обавестим, то је то и да не би, јер имале су ове зграде су имале решетке околу где су били ти људи, оне су имале решетке, значи нису сада могли, не верујем да искочи са трећег, четвртог спрата, нисмо сигурно то чували да не би онај скочио одозго. Значи да сам обезбеђивао зграду ту где су ту били људи, да не може свако да дође или да се неко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је вас било у тој једној смени, стражара?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам сада колико нас је било, ја мислим да смо дежурали по два сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, колико је било вас људи, ових стражара, колико је било, један, два, три, шест?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Било нас је више, укупно мислим у томе затвору?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада када сте Ви у смени, када сте Ви у смени, колико вас држи стражу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, све зависи, господине, од потребе, од потребе све зависи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде да, испричајте за ту једну потребу.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете, зависи од потребе, а ми не знамо потребу и сада Ви нама испричајте, на пример, у редовном стању, нас има један, два, три или пет. Када се нешто деси, онда се појачава, па дође.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ту се никада није ништа дешавало док сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ту се никада ништа није дешавало, али сам рекао, значи, не може сада мене да буди свака два сата, на пример, када сам ту, када сам ту, дежурам, да ме буди у ноћи свако два сата или свако четири сата или сваких шест сати су значи ишли у круг. Сада, колико је ту било, три, четири полицајца, командир, шта ти ја знам, значи није нас било више у ноћи, значи ови остали, ја сам ишао кући, ту када више не дежурам ту, на пример, када сам завршио ту стражу, ја идем кући, одмарам. Ако сам радио преко дана, водио људе на Економију и у Шепак, Козлук, значи, ја нисам увече дежурао, али ми каже сутра, на пример, када сам данас водио људе, сутра, претпостављам да је тако било, немој сутра долазити, значи преко дана, јер си увече дежурни ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је Ваша улога била када сте ишли са овом докторицом?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, обезбеђење њено, обезбеђење њој да је не би неко као напао, међутим, нико није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то Вама рекао да дежурате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Она је тражила, сигурно, од господина, ко је тада био, Средо, да ли је био Сретен, сигурно да је Средо добијао наредбе можда, а Сретен је прослеђивао, Сретен је нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте пута били?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Једном, само једном, значи ту у том затвору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били Ви сами у обезбеђењу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Сам, сам, ја мислим да је њој било Наташа име, не могу сада да тврдим сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте улазили са њом у?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У ходнику сам дежурао, значи она када уђе да превија, ја сам ту, дежурам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где она то превија, где ради?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па у тим просторијама где су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та приземна зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Приземна, приземна зграда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Улазите ли Ви у те просторије где су?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, ја у ходнику стојим претежно, да не би, овај, ако затреба, она би мене нормално викнула, шта знам, није требало, значи не могу да се сада ставим у тај положај, шта би било када би.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је тих људи било тамо?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Е па то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приближно?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пуно, мало, један, два, пет, десет, педесет?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, било је, сигурно, ја знам да је у овој згради где сам ја био, пре ту, значи, где сам био ту, ту је било једно тридесет, четрдесет људи, ту у тој згради, а овамо сада ја не знам колико је дошло одоздо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, не морате, али ту где сте били, па да ли сте видели?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Видео сам рањене знате како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико приближно?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јер ја нисам могао ни да видим те људе, она је само њима давала помоћ, они њих доведу, на пример, доведе га, сигурно, не могу ја сада да се сетим да ли је она сто-посто ишла по свакој тој соби да превија, можда они њих доведу ту на једно одређено место, али у тој згради, у тој згради, значи, доведе и они га превију, она га превије и онда га они врате тамо где је био у тој, значи нисам ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некога познавали од тих рањеника?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, никога баш нисам познавао. Један једини човек кога сам познавао, то сам поменуо, Недима, али он није био ни рањен, ништа, значи никога нисам познавао и овамо нико није ни био рањен у овом затвору, мислим што је везано од тог затвора, само што сигурно нису могли да стану горе у те собе или су их одвојили, с којим циљем, не знам то што су их одвојили, можда зато што су били рањени, а ови нису били, овамо нико није био рањен, овамо нико није био повређен од ових људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До када сте Ви остали на подручју Зворника у тој резервној полицији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не могу сада да се сетим, значи, највише, значи, ја мислим да сам био у полицији месец и по, а највише два, највише два. После тога сам, значи, ту био је вишак полиције сигурно, највероватније, претпостављам, пошто сам дошао најмлађи, најкасније дошао у полицију, нормално је било да мене, нормално од стране из полиције, зато што су ови били људи старији који су били у полицији, који су били у резерви. Ја никада нисам био у резервној полицији, никада, то ми је значи једини случај да сам месец и по, два месеца, евентуално био у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је било са тим из те зграде, Дивичанцима?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, јер ја сам већ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они ту остали док сте Ви били?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја мислим да су они остали када сам ја већ напустио полицију, када сам већ био, нисам више био у

полицији, ја мислим да су остали, немојте ме сто-посто да ми држите то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него, ако већ сте ту стражар, онда требало би да знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам господине био ту, ја сам рекао када сам био стражар, значи ја у суштини нисам био можда једном преко дана, једном преко ноћи, два пута, значи ишао сам по терену више, значи, ту сам најмање времена проводио. У то време док сам ја био, ја стварно немам ниједан, ниједан случај да ја кажем да сам ја ту био, да сам доживео нешто, да је неко некога убио, да је неко некога испитивао, да је неко некога водио негде, значи то сам рекао и стојим иза тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте чули, шта је било на крају са тим Дивичанцима?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, само знам да су ови људи одведени, да су размењени, ови људи што су овамо били у овој, да су одведени у логор у Батковић, то сам чуо. За ове остале људе, не знам шта је било са њима, стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када је то било, сећате ли се?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, како ћу се ја сада сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли сте били ту на стражи или сте негде били, па сте накнадно сазнали?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, не, био сам, значи био сам тамо у овоме суду, СУП-у, суду, како и тамо сам био и тада су они тражили да ти се људи као, да иде обезбеђење, да их вози у Батковић, и ја и Снежана једна девојка обезбеђивали смо један аутобус којим су људи одвежени и они су мене питали, ти људи, јер сам био добар са њима, питали су ме, јер тада је било актуелно да иду у Србију, они су мене питали, да ли идемо као у Србију. Ја сам мислио да иду у Србију, јер сам чуо, значи да је Козлук отишао у Србију, Шепак, Скочић, шта ти ја знам, ја сам мислио. Па ја кажем, претпостављам, не знам ни ја, ја сам значи само полицајац којем је наређено да иде тим аутобусом да обезбеђујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је аутобуса тада било?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, јер ја сам, значи ти људи који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било више него?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није то могло, јер то је улица била која пролази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били у једном, да ли је било још?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам био у једном. Па ја мислим да је било можда два, три аутобуса, не знам сада, не могу да Вам тврдим сто-посто, али ја знам да сам ја био у једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том аутобусу где сте Ви били, да ли је био пун аутобус или није?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, није баш био пун, јер сигурно да нису хтели да дозволе да буде пун, да не би можда, откуд знам, сигурно, било је овако простора колико хоћеш, није баш био пун.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су сви седели?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Седели сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или је било и оних који стоје?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ама, бре, седели, имали простора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било и оних који стоје?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, нико није стајао, нико, сви су седели. Значи, тако им је речено, да седе, значи да иду да се, у размену, тако су рекли, не знам, међутим, они су одведени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте се Ви вратили, куда сте Ви отишли после тога?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, вратили смо се са аутобусом нормално, сада не знам да ли сам се вратио кући, да ли сам се вратио горе у ту зграду, не знам, али значи доле смо довели људе, они су их преузели, ти људи доле у Батковићу и ја више ништа не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећате ли се када сте њих одвезли, да ли сте и даље после стражарили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, више ту никада ја нисам стражарио, никада, ниједанпут ја ту више нисам дошао, после тог одласка тих људи, ја више никада ту нисам дошао. Значи, једно сам време тамо био и ишао сам на терен горе на то обезбеђење бране, али се више никада ту нисам вратио. А и тада нисам, значи, цело време био ту, него су тада звали да идем у обезбеђење, да би се ишло, ја и Снежана, девојка једна је ишла са мном, значи само нас двоје полицајца, она је исто била у резервној полицији, млада девојка, нас двоје смо ишли у аутобусу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је та Снежана?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам, претпостављам из Зворника, претпостављам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервна полицајка?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, била је резервна полицајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А који су то аутобуси возили те заробљенике у Батковић, чији су то аутобуси?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, «Дринетранса», ја мислим да су аутобуси, «Дринетранс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама рекао да треба да идете тим аутобусима да возите људе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, дошла је ваљда наредба нека, Сретену или Среди, шта ја знам, али претпостављам Среди, јер Средо је ипак био ту командир и њему је највероватније дошла наредба да се ти људи удаље одатле, откуд ја знам и нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сигурни да су то ти Дивичани?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нису Дивичани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: А ти људи, откуд ја знам, није им писало на челу, ја сам из Дивича, ја сам из Козлука, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, полако, да ли су то можда они људи које сте обезбеђивали када су били рањени, па ова докторка?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, па рекао сам господину тужиоцу, да ти људи, за те људе који су горе били, Дивичани, да за њих не знам ништа, они су ту остали, ја не знам, да ли су ту и остали, где су отишли, ја само знам за ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам да Вас питам, када сте ишли у обезбеђење овог аутобуса, да ли су Дивичани још остали горе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Остали, па највероватније да су остали. Па нисам ја сада ишао да прегледам када дође госпођа ту да прегледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте људе из «Новог извора» возили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, да у управној згради који су били људи из те управне зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одатле сте возили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Одатле су ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се то мења у Батковићу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се то мења у Батковићу, какве су то размене?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ништа мења, само су ту довежени у тај логор, јер је постојао као логор неки у Батковићу, ту су довежени, ту су их преузели људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте их Ви предали у Батковићу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, полицији, војсци, откуд ја знам сада ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, ипак возите заробљенике, ваљда нешто знате, како тако?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па возим ја, али има ваљда човек који иде и он тамо преговара, ја сам само био у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците, ја не знам да има, ко је био?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја стојим значи на вратима када људи излазе из аутобуса и они њих преузимају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ко их преузима, полиција, војска?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Построји, па не видим ја, војник је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Војник, али где он њих одводи, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неки пут ишли тако у Батковић да водите неке људе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, то је тај први пут. Они њих построје ту и када их построје, каже, извадите све шта имате у кесама, ово, оно, они то изваде, ми смо те људе, предао сам свој, значи који сам ја задужио аутобус, људи су отишли и ја сам се вратио кући, нормално када су сви остали, нисам ја могао као појединац, али не сећам се више ни како сам се вратио, ни да ли смо сви заједно се вратили, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сведок који је био овде саслушан, зове се Рамиз Смаиловић, да ли га знате можда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био ухапшен у «Новом извору».

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Био је ту као, чуо сам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па од овога командира ту као да је био као неки, треба да се размени за неке Србе и он чак није ни ишао на терен, он нигде није ни ишао, њега нико није ни водио на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он то био нешто повлашћен или како?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам стварно, ја нисам уопште, значи, чим је био да се размени, значи, и нигде није ишао на терен, сигурно да је био, претпостављам да је био повлашћен, а можда и није, можда је он више волео да изађе, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је имао неку везу можда тамо негде у Сарајеву или нешто, да ли Вам је тако нешто познато?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку везу да је имао да се размењује?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког познатог или родбину, пријатеља?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, не знам стварно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, само сам чуо као да треба да се размени за некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је обављао тај посао размене?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Е то исто не знам. То можете да питате господина Среду, јер он је био, ко сам ја био да знам ко се размењује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај што сте чули, тај Рамиз, да ли сте га и видели ту, обзиром да Ви ту стражарите?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па нисам га ја ту видео уопште, шта ћу, ови су људи били, он је био у посебној соби некој исто, одвојен, није био са овим људима што смо ми ове људе водили да раде. Он је у посебној соби био одвојен, а из ког разлога, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он да није радио, јесте.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он да није радио.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да су му причали ти што су излазили из логора, да су ишли по напуштеним овим селима, ово што и Ви причате.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да су скупљали технику и да је каже у Хладњачи био неки сабирни центар, каже, причали су му да су ишли у Циглану, да су товарили блокове, цигле, па онда каже, да су у дубини трпали технику, а онда каже, позади стављали блокове око тих техничких ствари, да је он то слушао у «Новом извору».

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: А што су стављали то ме питате сада, зашто би они стављали, ако је то српска власт ту и ако су Срби били, крили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би преносили за Србију, он тако каже, да су му причали ови.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У Хладњачу, ја у мом случају, ја сам Вам рекао, значи стриктно храна, стриктно храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неки други стражари да су тако нешто рекли?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, да ли је се пљачкало по Козлуку, то ја не знам, да ли су долазили људи да пљачкају, то не знам, ја знам да ја нисам, ниједан случај, значи, ја да сам купио са људима технику, ово, оно, не, не, сигурно. Мислим, биле су тада и продавнице, купило се из продавница, где има продавница и то је све уложено у Хладњачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви познавали Бубицу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Бубицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возача Јефте Суботића?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не. Па, ја не знам ни Брану Грујића, ја Брану Грујића, чуо сам само да човек има бркове, човека, никада га видео нисам очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су тукли у «Новом извору» некога? Овај Рамиз говори да су тукли неког човека, онда је гледао чак и неко убиство ту неким кабловима кроз прозор и тако даље? Да ли сте чули за такву ситуацију?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам чуо, нити сам гледао, нити сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за неког мајора Марка Павловића?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, ко је тај човек?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Чуо сам, мајор Марко Павловић да је био ту када се иселио Козлук, да је он са Фадилом Бањановићем преговарао, да се иселе, то сам чуо, ето, то највише могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио тај мајор?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, он се представљао да је ту ваљда главни, откуд ја знам, јер сви су викали Марко Павловић дошао, он главни, откуд ја знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком контексту главни, за какве послове? Да ли је то био неки војник, полицајац, цивил, ко је то био?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, то је као сада, на пример, командант бригаде, он је главни у бригади, то је се тако тада, као та територијална одбрана што је била, претпостављам да је он био главни за ту територијалну одбрану, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели некада тог човека?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели у «Новом извору»? Овај каже Рамиз да је он ту контактирао, долазио ту код њега?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Горе у овоме, је ли, у управној згради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где су затвореници?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам га уопште видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је некада тај мајор долазио ту нешто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни видели?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ни видео, ни чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни како тај човек изгледа?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам како човек тај изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули да је главни?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесте, само сам чуо да је Марко Павловић тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то главни, када сте Ви то чули да је он главни, тада када сте Ви радили у «Новом извору» или пре или после или?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, он је још пре ту био главни, пре него што сам ја и дошао у полицију, ја сам чуо за Марка Павловића. Из тога само сам значи, а више га, ту га никада нисам видео, у том «Новом извору», значи само сам чуо за Марка Павловића да је дошао у Зворник Марко Павловић и да се представио. Чак сам после чуо рата да је то био неки лажни Марко Павловић, откуд ја знам, мислим и не интересује ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите лажни?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, као није то био прави Марко Павловић, причају, откуд ја знам. Знате какви су људи, причају свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је имао неко друго име можда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули везано за њега, за Козлук?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да је преговарао са Фадилом Бањановићем, да ваљда Козлук мирним путем изађе, да се исели и да је Фадил уз њега трчкарао стално и да је сређивао и молио га да то буде тако, да не би настрадали људи и на крају им се тако изашло у сусрет да ти људи изађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто би они настрадали, јесу они ту били угрожени ти Козлучани?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па то они кажу да су били угрожени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам као мештанина ту, пролазите, Козлук је ту близу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Они су први правили барикаде јер нису дали да се уђе у Козлук, ти Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су били угрожени Козлучани?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нису, није их нико дирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нису били угрожени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нико их није дирао, нормално су шетали. Чак је дошао, из Шепка су ту људи дошли и доношена им је храна да једу ту, нико их није дирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда по Вама зашто су отишли, ако их нико није дирао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, сигурно да им је одговарало, зато што су отишли сада по иностранствима, сигурно да им одговара неко ко им је обећао да ће ићи у иностранство, можда, ја то претпостављам, видим да су сада сви отишли у иностранство и боље живе од мене и од многих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли има да су се вратили у Козлук?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, има и који су се вратили, који нису хтели да иду, који су хтели да ратују, који су тада били за рат, а сада се представљају да нису за рат. Ја то претпостављам, ја нисам никада ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки да су хтели да остану, па су ипак отишли том приликом када су сви изашли?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били резервна полиција. Да ли сте сретали неке војне полицајце, војну полицију у граду, у Челопеку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У граду, нормално, у граду сам виђао, када прођу, видим војног полицајца, видим шарена униформа, претпостављам, зато што су ти шарена униформа као, то су паравојне формације, али им није писало на челу, ја сам из ове паравојне формације, ја сам овај, значи те људе нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су ти војни полицајци припадали, да ли се сећате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам сада, јел ти људи, неко је сигурно над тим војним полицајцима, постојао неки командир, али сада не знам који, јер свугде значи, ако оформиш неки вод, чету, значи мора да постоји неко ко је њима, коме су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте територијалну одбрану. Да ли можете да нам кажете нешто о територијалној одбрани, шта сте Ви видели? Како су изгледали ти територијалци, да ли сте разликовали њих од тих других или нисте?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Територијална одбрана смо ми били као војска, исто и ми смо на почетку били територијална одбрана, као, када смо добијали позив да идемо, да на пример идемо негде на терен, пише ТО, територијална одбрана. Сада, ко је још долазио ту, да ли се још неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за који то период причате, пише ТО?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, то је период од када се заратило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам сада датум, сада ја немам појма, мени је уписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датум, време, шта Вам пише у књижици?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Мени у књижици пише да ми, значи, важи ратни тај стаж 20.05., од 20.05., међутим, и до тада, и пре тог 20.05. сам био мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама пише од 20.05.?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Од 20.05., да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте, шта, припадник, чега?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па ове војске, Зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Та зграда, управна зграда «Новог извора», где су били ови, колико је била удаљена од те зграде где су били ти из Челопека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те приземне зграде, колико је ова на спрат удаљена?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је указивана помоћ?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Господине, то је био један пролаз где може да прође ауто.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико метара је био удаљен?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам мерио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, отприлике?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам, ево као сада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је километар или сто метара?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не може да буде километар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онда је сто метара?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није ни сто метара.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него двеста?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Једно, пет, седам метара, осам, не могу сада ја да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, полако. Прође се кроз хаустор и онда је та зграда приземна?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, не, та је зграда под, тај хаустор је испод тих зграда, испод те зграде, он је, хаустор је, пролазили су горе, са аутима су пролазили, полицијска аута горе, они имају ту гаражу, механичарску радњу, суд, СУП тај, уствари и они ту паркирају аута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ту смештени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: И одатле су улазили и излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та зграда «Новог извора» и та зграда суда или СУП-а, како Ви кажете, повезана?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није повезана, то је размакнуто педесет, сто метара, не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Друго питање, у том «Новом извору», да ли су све били Муслимани затвореници?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Била је једна жена из Челопека и било је и Срба.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А колико је било Срба?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, два, три, два, три Србина су била, јел то је, који су направили проблеме у том периоду, рату, неке су проблеме највероватније правили и онда су их привели и затворили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су они пуштени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја мислим да је Јово Радић, један познат ми је тај, који је био у затвору, он је био због убиства, што је убио Србина исто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сачекајте, имам један предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте предлог у сред саслушања сведока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Баш у сред саслушања сведока, јер и ја ћу питати сведока управо на ове околности, једног затвора и другог притвора, где је СУП, где је тај пролаз, где је он био, ко је где био, то сам хтео да реагујем и када је питао тужилац, како веће није обезбедило, никакву скицу немамо, нисмо то утврдили. Видим да пита и колега Тодоровић и ја ћу, да не би ишли на објашњавање сведока где је шта, лево, десно, како, да нам нацрта, да искористимо ево сада и ову паузу, да направимо паузу од петнаест, двадесет минута, више ни

нећемо, евентуално ћемо имати сигурно можда питања управо на те околности, да сведоку се да папир и оловка да нам направи ту скицу, да каже, где је затвор «Нови извор», где је ту СУП, где је он стражарио, где је тај пролаз и где је овај Суд за прекршаје, где је тај затвор. Ето, то је мој предлог.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Могу да Вам се обратим, господине?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не треба мени, не питам Вас ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стављам предлог, ако се слажете, да искористимо ово и да имамо ту скицу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је рекао, ја мислим да је рекао да не зна за Суд за прекршаје где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна да је то Суд за прекршаје.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он говори о две, три локације где су били затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што се дешавало у том суду није предмет оптужнице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја њега не могу сада испитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико је небитно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер ја нисам схватио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, зато што су дошли и радили ти из Челопека, због тога.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, ето, зато, колега Тодоровићу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, није спорно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, спорно је, да се направи скица, то је мој предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми неке фотографије, па ћемо сада погледати.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тамо када су ишли, када је водио ове затворенике у Козлук, када су већ били исељени, да ли су се насељавали Срби избеглице из неких других крајева Босне?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У том моменту не, али Срби који су долазили ту, они нису дошли сви заједно, значи, ту је дошло из Кладња, из Зенице.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли их је било?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, у том моменту не, када сам ја дошао, значи када су људи изведени одатле, који су отишли, не знам сада у ком су периоду, после који дан сам дошао у Козлук да то се купи. Можда ја нисам био први који је дошао ту или сам можда био први, а можда су после долазили, ја их нисам видео у том моменту, јер нисам ни улазио у куће, како ћу ја да видим некога, када нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пусто место или је било?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Пусто, пусто место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није било људи насељених?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Пусто, када ти људи, изашли људи одатле, јер не можеш ти сада, није то Козлук био мало место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су повели стоку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Где ће водити стоку, како ће у аутобус стоку да ставе, јер су они отишли аутобусом, тако су рекли да су, ја нисам био ту, али тако је, као отишли су аутобусима, са камионима и одвезли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су отишли својим путничким возилима?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, јесу сигурно и путничким возилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су била возила у двориштима, нека путничка њихова?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам то видео, нисам стварно то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватна?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма нисам, сигурно да су они сви људи имали можда гараже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико пута је он водио, колико пута сте Ви водили људе да музу краве и то?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: На Економију сам водио више пута.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Козлук, у Козлук?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам их у Козлук ни водио. Можда су били али ја их нисам возио, ја сам само, значи, ту је био организован пријем крава на Економији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одакле краве?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па из тих свих села муслиманских, нормално, неће од Срба водити краве, сигурно да су од Муслимана водили краве ту, јер неће доћи Срби да изводе краву из штале.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када сте Ви напустили ту полицију, да ли су ови остали у «Новом извору», ови затвореници?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Сада сам рекао, ови што су отишли, значи остао је сигурно неко. Не знам сада да ли је остао, да ли је био размењен тај што сте Ви поменули малопре, тај Рамић Јово није отишао у мом аутобусу, ја не знам. Значи, можда је неколицина остала у тим собама, али ја знам што су ови људи одведени, више се ту нисам враћао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, где сте Ви живели у то време, отпочетка рата?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У Пађинама, то је село од Зворника осамнаест километара.

НАТАША КАНДИЋ: Разумела сам да сте пролазили преко Челопека?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Преко Челопека, да, кроз Челопек сам пролазио, Дом је када идеш према Зворнику с леве стране, а село је с десне стране, Челопек. Сада се мало изградио, више има тих

зграда, а Дом је, тај Дом културе био крај пута, једно, шта ја знам, десет, петнаест метара од пута.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви знали да тамо има неких затвореника?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам знао, само сам после чуо да су ти људи ту били.

НАТАША КАНДИЋ: Када после?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, када су ти људи доле доведени, да су доведени ти људи из Челопека, тако сам сазнао, да су ту били, јер нисам имао потребе, шта ћу ја да идем ту, нисам ја човек од тог посла да идем да гледам, да се сладим туђим мукама, ако је неко у затвору.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите нам, Ви кажете да сте од почетка рата мобилисани и да сте били негде ван?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, био сам на Шћемлијама.

НАТАША КАНДИЋ: А ко Вам је, како Вам је јављено да дођете и да ћете бити распоређени у полицији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није ми јављено, него како сам дошао са терена, значи одмарао сам се кући и ћале је отишао горе у полицију и са неким је средио, пошто смо ми, нормално када се одморимо ту седам дана, поново треба да идемо негде, распореде нас на положаје и он је мени рекао да ми је средио, када сам се одморио, нормално, после десет, седам дана, не знам ни ја, да идем у полицију. Ја се нисам баш слагао да идем у ту полицију, међутим, он ми је рекао да ће ту бити лакше, да нећеш, јел нормално, ми смо ишли на линије, где нисмо имали никакве ни смештаје, ништа, значи у шуми дежураш, киснеш. Он ми је рекао, ту ће ти бити ипак лакше, ту ћеш само да дежураш, обезбеђиваћеш зграде или шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: На ком месту Ви, Ви сте распоређени у затвор?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, у овом затвору, управна зграда, значи ту сам био једно време, у управној згради «Инжењеринг», а у међувремену су ме, значи, пребацивали, ишао сам.

НАТАША КАНДИЋ: Где су били затвореници?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У управној згради «Инжењеринга», што је везано са том зградом, после ти Дивичани где су били доведени.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је био у овој управној згради?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ти људи, који нису били рањени, који су ишли да раде, ти што сам помињао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте Ви били ангажовани на прикупљању грађевинског материјала, који је био остао по селима?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Кућама?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сам добро разумела, да сте ишли, прикупљали пшеницу, кукуруз?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Само у Шепку, Козлуку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, јер нико није могао из Шепка, била је полиција из Шепка, ако познајете Шепак Горњи и како излазите из Шепка, ту је био пункт полиције, војне полиције која је обезбеђивала, значи, нико ништа није могао да изнесе од техничких ствари и да се нешто изнесе, сем, значи, сигурно та полиција добије од некога обавештење шта треба у том тренутку да се нађе и она, нормално, прегледа камион, ту буду ти људи који су ишли, купили и нас полиција пусти. Значи, никада није, ја бар нисам ни материјал купио, ни техничке ствари, ја сам само значи тада сам у том времену био, тада се купила храна из продавница, нормално, слаткиши, ово, оно и то је вожено у Хладњачу.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате, да ли су купљене ствари које сте поменули, техничка роба?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте прво ишли у Шепак или у Козлук?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам сада где сам прво био распоређен, да ли сам ишао прво на Економију да водим, највероватније да сам прво на Економију ишао, јер то је један био као тежи део посла, да водиш људе по шталама да чисте стоку, да, то је био тежи и претпостављам да сам ту прво ишао, јер сам увек ишао на нека тежа радна места, а то је ипак, после када идеш негде, па људи купе то, пшеницу, седиш у камиону.

НАТАША КАНДИЋ: А одакле те краве на Економији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, ја мислим из муслиманских тих села која су била напуштена, да не би сада липсала крава код куће.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било са кравама из Шепка?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, не знам, не верујем да су их довозили горе.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте Ви дошли у Козлук, да ли је било крава?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ишао по шталама, ја сам рекао да сам био на улици и да уопште нисам ишао у куће, а камоли да обилазим штале да видим да ли има крава.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Вама је дата нека наредба, како сте знали да треба да изнесете пшеницу, кукуруз?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нормално, то ми каже.

НАТАША КАНДИЋ: Шта Вам је речено?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Мој ми је командир казао, толико и толико људи поведи, идеш у Козлук или у Шепак и купиш пшеницу, кукуруз, брашно и нисам ја могао ни да у продавницу уђем, значи, неко

је морао да иде да ту продавницу отвори и да то покупи и да попише све шта и када дођеш горе у Хладњачу, он највероватније ту пописује шта је све.

НАТАША КАНДИЋ: Колико има продавница у Козлуку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте улазили у продавницу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесам улазио у једну у коју и данас улазим, у остале нисам ни улазио.

НАТАША КАНДИЋ: И шта сте нашли у продавници?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам у ту ушао, ја кажем да сам улазио у мирним условима у ту продавницу, а тада у том времену, нисам улазио уопште у продавницу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су људи које сте Ви довели, затвореници, да ли су ушли у продавницу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, они су ишли по кућама, ја сам рекао, али ја хоћу да кажем, значи, да није купљен материјал, у то време можда није ни купљено из продавница и највероватније, него сам ја само ишао пшеницу купити, али знам да је се купило ствари из продавнице и возило у Хладњачу, а можда ја то нисам у том периоду, ја купио, него неке моје колеге, можда остали, други, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Колико дана сте ишли по Козлуку, по Шепку, Скорићу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам колико сам дана, значи онолико колико је било довољно да се то покупи.

НАТАША КАНДИЋ: Колико Вам је требало?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ја све ишао, значи један сам дан ја ишао ту.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, други дан ја идем на Економију или негде, па идем кући да се одморим, нисам ја стално био, нон-стоп ангажован, значи нисам ја био сада нон-стоп ту ангажован у том затвору и да ја нон-стоп идем, не знам, нисам бројао. Да сам знао да ће требати, ја бих бројао.

НАТАША КАНДИЋ: Отприлике, да ли можете да процените, колико Вам је требало времена, дана, да изнесете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, требало је много, сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Пшеницу, кукуруз из кућа?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Било је то богато место које је сигурно имало, људи су обезбеђивали, јер они су се као припремали за рат, јер сам ту радио у Козлуку и они су увек малтене пре него Срби припремали се за рат. Они су куповали храну, ми никада нисмо ни имали некакве залихе хране, а они су имали залихе и зато им је то после ваљда и покупљено, откуд знам, јер претпостављам да су се припремали за рат и да су знали за рат, јер ми нисмо Срби знали за

рат и они су имали више оружја, више су они пуцали из Козлука него ми.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, тада када сте ишли по ту пшеницу, да ли сте видели Недима у селу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, како ћу видети Недима, Недим је после доведен, када се Козлук иселио, ми смо ишли по селу да купимо, када се Козлук иселио. Нико није ишао да купи.

НАТАША КАНДИЋ: Рекосте нам да је Недим остао када су се они иселили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, остао и доведен је горе, а ја пре тога уопште нисам био у Козлуку, уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, где сте Ви први пут видели Недима?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У притвору где је доведен у «Инжењеринг», у управну зграду.

НАТАША КАНДИЋ: Како се зове тај други човек кога сте?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам како се зове, стварно, старији човек, сед је био, а Недим је био овако лепо грађен момак, дугу косу је имао, са мношћом је ишао у школу, моја је генерација.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, ја бих опет питала, да ли можете да процените, колико дана, зато што, ми смо овде чули да су избеглице из Кладња, из других места дошле у?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесу, јесу, они су, ја мислим да су они долазили, да су они дошли међу првима ту.

НАТАША КАНДИЋ: И да то није било у јулу, половином јула, како Ви кажете да сте?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам рекао да сам дошао тада у полицију, да сам дошао у полицију, већ када сам ја био колико, не знам, у полицији, ти су људи доведени доле. Када су они доведени, после се то ишло и по Козлуку, купиле те ствари што сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, ја сада не разумем, да ли су избеглице већ биле у Козлуку или не?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам их видео, госпођо, нисам видео ниједног човека, значи, ја сам рекао да сам ишао по улици, тим људима сам рекао да иду у ту кућу да покупе шта има, ако нема ништа да изађу, ако има нешто да донесе, да стави на камион. Значи, ја сам им рекао, ја нећу уопште да идем по тим кућама, јер ја сам ту човек који живи пет километара, радио у «Витинки», не желим да неко сутра каже да је Драган ишао по Козлуку да пљачка. Из тог разлога нисам хтео да улазим у те куће. Шта су они виђали тамо, да ли су они видели те људе, да ли је, да ли су рекли, нема овде ништа, не знам стварно, то не могу да кажем и не могу да Вам кажем колико сам пута ишао, не сећам се сада ја.

НАТАША КАНДИЋ: Када бисте се сетили, да ли би могли да лоцирамо које је то време, да ли је Козлук празан?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Рекао сам Вам које је време, значи када су људи дошли из Козлука, када су људи се одселили из Козлука, када су се одселили и када су људе довели, ове који су били остали, после тога је се ишло у Козлук. Сада ја не знам да ли се ишло трећи дан, да ли је ишло пети дан, десети, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По списима 26. јуна су они напустили Козлук и сведоци, велика већина сведока каже да је врло брзо, после неколико дана ту досељено друго становништво, а Ви кажете ишли сте, па Вас пуномоћник пита, колико то дана сте ишли, јер ови људи други сви кажу да је то врло брзо насељено. Да ли је могуће да су ти насељени, али их нема нигде?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, није сигурно сто-посто насељено било место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није одједанпут?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није се могло сто-посто раселити тако брзо то место, ја не могу да кажем, јер ја те људе нисам ту видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте тек од јула ангажовани, а ови људи су 26. јуна отишли?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја не могу да измислим причу да сам био у Козлуку и да сам покупио пшеницу и брашно, нити могу да измислим причу да сам купио технику неку, јер сутра осуде Брану Грујића или не знам ти ја кога, да их ја носим на души, што сам ја рекао тако нешто, ја само причам истину што знам, ја покушавам да кажем истину.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, баш то, па онда је важно да нам кажете, мени сада није јасно, да ли је било људи неких ту у Козлуку или није било људи?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам видео људе.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам видео људе, ја нисам видео. Откуд ја знам, не пише му ја сам из, да ли су људи са села, из тих осталих села који су долазили, из, на пример, мештани који су, Табанци, моје село, Пађине или Роћевић, можда су они долазили у Козлук да виде, ето, можда су се они шетали по Козлуку. Не знам, ја их нисам видео, ја не знам. Ја и данас не знам те људе који су дошли и где су распоређени, имам друге послове који ме интересују, не интересује ме где је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је остао још неко од Козлучана у селу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам разумео питање.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је још неко од Козлучана остао у селу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, у том моменту када су довели горе као те људе, као да је то све што је остало у Козлуку. Биле су неке бабе.

НАТАША КАНДИЋ: Где су биле те бабе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: И та два човека.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је било са тим бабама?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, ја њих уопште нисам видео, да ли су их негде одвели у други, не знам, ја стварно ниједну више нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, када сте ишли у Скочић, да ли је било неких Рома тамо?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У Скочић нисам ишао уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте скупљали?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, у Скочићу уопште нисам ишао, никада у Скочић нисам ишао, само значи у Козлук, Шепак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо понављати, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми реците, да ли знате шта је било са Недимом?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Са Недимом? Он је отишао у Батковић у логор. Он је отишао доле, шта је са њим даље било, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Поменули сте неку жену да је била, на питање да ли су били само Муслимани или је било и Срба у «Новом извору», која је то жена била?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нека жена, она је из Челопека, у Челопеку је била удата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да ли је Српкиња, да ли је друге неке нације, не знам, углавном била је, по ком је, што је била у затвору, и мени је било чудно, али нисам никада ни питао, нити сам смео да питам, ко сам ја да питам што је она у затвору. Знам за Радић Јову да је био, што је био неког ту комшију на путу, из тог разлога знам да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та жена, колико дуго је била?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, ја сам значи њу видео ту два, три пута, значи она је нормално и пила кафу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је занимало зашто је ту, кажете, чудно је што је жена?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није ме занимало, ја сам мислио нешто, шта је починила, не знам, није ме то ни занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали шефа, ипак је чудно жена је ту?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам са њим ја уопште контактирао, само сам знао да ту има жена једна из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите колега.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Извините, ја нисам схватио, Ви кажете да сте око половине јула дошли ту на то место за полицајца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао око половине.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам рекао половином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком јула је рекао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Извињавам се, исправићу се, значи, да ли можете да определите од када до када, значи, када сте дошли ту, да чувате тај затвор у ту полицију и када сте одвезли ове људе доле у тај, како рекосте, Батковић, када нисте више радили ту на том обезбеђењу, колики је тај период, да ли можете оквирно да нам кажете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: 01. јула ми се десила, погинуо је са мнош чича мој, зато знам тај датум, да је значи од тог датума ја више у војсци нисам био. Е сада ја не знам да ли је мени ћале, ја сам Вама рекао, значи од 05., значи сигурно не верујем да сам одмах отишао у полицију, сигурно да сам одморио једно време, јер то ме је следовало и онда да је ћале средио. Да ли је он 05. или 10. или 15., ја не знам стварно када сам дошао у полицију, не знам, нисам писао датум.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, значи то је тај период, ја сам онда добро схватио, негде до половине јула сте рекли, да ли сте се седам дана одмарали, после те смене на положајима, па сте онда дошли, али када је ово било за овај Батковић, колики је период прошао, отприлике?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, то је било.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У ком месецу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па ја нисам после мало био у полицији.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У ком месецу, да ли се сећате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам, не сећам се, немам појма који је месец био, стварно.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је јул, август, септембар, октобар, новембар?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, било је лепо време, сада ја, да ли је јун, јул, август, стварно не знам, није ми то било у интересу да пишем.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте после одмах отишли, после тога да ли сте још били у полицији или сте отишли тамо на неки фронт?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја уопште ту више нисам био, значи у том склопу затвора, значи, отишао сам тамо у, тамо где сам и пре понекада дежурао. После ја више овамо никако нисам долазио, никако се нисам враћао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, када сте давали ту изјаву у Тузли, када сте били тамо?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: 17. фебруара 2006. године.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: 2006. године?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А да ли сте Ви то као сведок тамо саслушавани?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, као сведок, зато што сам био ту као у полицији, од ових људи неких који су ту били, нормално.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А против кога се водио тај поступак тамо у Тузли?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, није се водио ни против кога поступак, они да су имали против мене би покренули тај поступак.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, да ли је неко био осумњичен од тих?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, није тада нико био осумњичен, само су нас испитивали.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Судија Ибрахимовић ме је испитивао са још једном дактилографкињом, која је писала то све што сам ја говорио, претпостављам, јер ми није дозволио да прочитам ту изјаву, сада претпостављам да је написао како треба.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А јесте тамо давали ту изјаву и потписали све?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Исто што сам овде дао и што ме Ви питате, то сам све тамо овако.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу прво питање, а онда ћу поновити онај предлог да бих могао касније, после паузе да поставим и наставим та питања. Значи једна општа питања: да ли је сведок служио ЈНА?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја? Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где и када?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У Сомбору, 1987. године.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који ВЕС?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Териториинтериста.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, реците ми молим Вас, кажете уписано Вам је од 20. маја?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, 1992. године.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 1992. да сте припадник бригаде били, да сте учесник у рату?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А кажите ми, да ли сте и раније били учесник, међутим, да ли сте тражили да Вам се то раније призна?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Никоме нису признали, па нисам ни ја тражио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А зашто нису признали, кажете, када сте носили оружје?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Зато је то највероватније, па нису, сигурно да њима није одговарало, ја бих волео да су ми признали, јер ми имамо сада тај као неки бенефицирани радни стаж.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А шта Вам у тој војној књижици пише тачно, припадник?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да сам учесник рата.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И припадник Зворничке бригаде, то пише?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тако сте рекли.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми сада овако, да ли сте Ви знали овог Сретена Лазаревића раније?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог Среду Лукић, како се зове?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, Среду сам познавао, исто онако чуо сам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А како сте знали, одакле сте знали Лазаревића?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Лазаревића? Па зато што ми је ту близу комшија био, аутолимар.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми, у каквим су односима Ваш отац и Сретен?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, у добрим су били односима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У добрим односима?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је Вама отац рекао први пута да ће он гледати да Вас измести из те војске, кажете и да одете у полицију?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није ми рекао он то, само оног дана када је дошао и рекао ми је да је средио да пређем у полицију, ја сам се бунио. Он ми је рекао да је ту лакше, ако ти буде ту теже, ти напусти.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, а да ли сте Ви знали, где у полицију, кажете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам знао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам знао, јер ја сам био ту распоређен, а сигурно да су ме они одатле распоредили тамо по потреби у тај затвор, сигурно да нисам знао, значи, да ме је неко питао, ја сигурно не бих ишао ту да дежурам, ја бих више волео тамо да дежурам негде или на неко друго место.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А где другде, где је још полиција, шта је, који су задаци?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ту у томе, у СУП-у.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У СУП-у?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У СУП-у.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, Вама је Сретен Лазаревић Ваш комшија био претпостављени, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма није био, главни је био Средо, али он је његов био заменик, он је ту био, значи сигурно да њему Средо нареди неки, шта или ко Среди, не знам ти ја и он сада нормално нама,

јер он је био претпостављени ту нама, зато што је он био ту, он је издавао те наредбе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми у ову Хладњачу када сте носили, да ли иде још неко са Вама од тог резервног састава полиције, Ваше колеге?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, све зависи, ако има полицајаца, иде двојица, ако нема, онда иде један.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А колико иде ових?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Иде возач, нормално, возач иде који вози камион.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И возач, добро. Да ли је исти камион увек долазио, исти возач, како је то ишло?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не сећам се сада да ли је исти камион или исти возач, али не верујем, не знам, можда негде буде распоређен на друго место, не знам, не могу то да Вам кажем сада, нисам то баш запазио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада ми реците то када возите у Хладњачу, да ли то неко прима тамо, преузима?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Прима, прима, да, прима, нормално, тим људима, ко, тај возач сигурно, он је сигурно за то, он после, он оде тамо са њима, ми само обезбеђујемо значи те људе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко истовара сада?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, они истоварају, ти људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ови Ваши?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, наравно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И коме предају то?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ту неким људима у Хладњачи, тој, где су примали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко су ти људи тамо?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, неки који су били сигурно мобилисани као и ја што сам, само што су били на том радном месту мобилисани, да приме ту робу, али не знам, нисам ни познавао, нити сам ја улазио. Значи ја сам стајао крај камиона док ти људи однесу, нити сам улазио, нисам ни видео где носе то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми ови Срби што сте рекли да су заробљени тај био, ухапшен тај, па та жена из Челопека, где су се они налазили тачно?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, они су били одвојени, нису били нормално са овим људима, ту су били у тој истој згради, само да ли су они сада били ниже спрат, да ли су више спрат били, ја не знам, али су били, значи нису били са тим Муслиманима одвојено, а ни та женска сигурно да није сада била са овим Србима који су заробљени, јер не би било хумано да она сада спава са њима, сигурно да није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А шта кажете, виђали сте је да пије кафу, где је пила кафу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ту, дође некада код овога, почисти код Сретена ту канцеларију.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Код Сретена је чистила?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, или скува кафу, шта знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците, колико је вас стражара све заједно било и у тој згради тог «Новог извора»; то је тужилац нешто питао, али сада да видимо и овога затвора и на том простору, колико је ту затвора било и ко је био одговоран? Ја нисам схватио, зато ћу Вас молити преко председника већа да направите једну скицу.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам сада колико је имала станица, станица милиције, колико је имала полицајаца, је не знам, али сам чуо, зато што ме је судија Ибрахимовић питао у Тузли, да ли Ви познајете господина Васиљевића. Ја сам рекао да не познајем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставимо сада Ибрахимовића, ја Вас питам, не колико је станица милиције, ту где је тај хаустор, где сте Ви?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, једна станица милиције је била.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико сте Ви сада удаљени, ти затвори?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Удаљени сто метара, стопедесет, стоседамдесет метара, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да дођете, хајде да видимо, како црта сведок, хоћете да дођете овде. Ево, управна зграда «Нови извор», не, пардон, значи управна зграда «Нови извор», па тај суд, СУП, шта већ, изволите. Да ли умете мало да нацртате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Овде је станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на «Г», да ли је на «П» или како, равна, спрат?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Одавде је хаустор био један којим се пролазило кроз ову зграду и нормално горе зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли умете да нацртате зграду, ту управну «Новог извора», како изгледа та зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам техничар, не знам да цртам, нисам никада знао да цртам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила технички цртеж, него да ли уопште можете, ево на пример, ја бих ову зграду суда могла да нацртам.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја да сам знао, ја бих отишао да сликам ту зграду, јер Ви не знате где је, јер нисам имао потребе, јер сам мислио да знате Ви ту, где је та зграда, ја је уопште, што ћу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па по мени уопште та зграда није битна, али хајде, нацртајте, пошто бранилац инсистира.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја Вам објашњам, значи, да је у тој, у склопу те зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити су нам се злочини у тој згради.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Испод је хаустор био којим је се, сада колико је био тај СУП тамо удаљен, сто метара, стопедесет, ту су била аута полиције, ту је била надстрешница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то једно двориште, па и «Нови извор» и тај СУП?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Била је капија тамо, била је тамо капија одвојена је, капија је била једна одмах од овог «Новог извора», тамо капија била, где ниси могао, нормално, била је капија где улазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате где је Суд за прекршаје био пре рата?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Пошто нам у једном делу оптужнице се каже да је та жена била у Суду за прекршаје?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, па можда је то једна ту била, ја не знам, нисам ја распитивао се, је ли ово Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам Вас схватила, да ли сте Ви чули да је нека жена у затвору или сте и видели где је?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Видео сам и да је била ту, када дође на кафу, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у «Нови извор» дође?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, дође ту код Сретена у канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле дође, где је лежала?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Одакле је они изводе, ја нисам изводио, никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам је ја изводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то где су били ови Дивичани и тај «Нови извор», малопре кажете, у једном моменту, спојено, а онда после кажете сто метара одвојено?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, није то сто метара, ја сам рекао да је ова зграда где је милиција, зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, она да је одвојена, а ово је у склопу са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у склопу је «Нови извор» и та зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, само што их дели хаустор који пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је ова приземна?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, и ова је приземна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су људи држани, где су дошли ови Дивичанци?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, те две су спојене?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зграда СУП-а одвојена сто метара?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Од СУП-а, да, зграда, још напред горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било и у згради СУП-а неких затворених?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, нисам знао за тако нешто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли умете да нам нацртате «Нови извор» и спојено са судом?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не могу, ја нисам никада цртао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се, хвала. Идемо даље питања?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја стављам примедбу, јер мислим да сведок може угрубо као и сви други што су цртали, да је могао и он да нацрта, него не жели да нацрта, али ћемо питати то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер је то био доказни предлог да он нацрта и да му се покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја да цртам уместо њега, стварно не могу, ја не знам примедбу на њега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, председнице већа, немојте прејудуцирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедба на исказ, немање жеље да црта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, немојте прејудуцирати да ли је то неке битно или није битно. Ово је изузетно битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, примедбу на шта, примедбу на то што неће да црта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер ми овде разговарамо, не, где су затвори «Нови извор», нормално да ми је битно, јер сада хоћу да чујем, колико је било стражара, где су били распоређени и ко им је командир, где је он седео, како су примали дежурства, како су се раздуживали када су долазили у смене, хоћу све да знам.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисмо се раздуживали уопште, шта ћу се раздуживати, узмеш пушку своју и крај себе држиш, то је ратно стање, нисам ја у војсци у мирнијим условима, пушку држиш крај себе, ако затреба, ако запуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, колика Вам је била смена у «Новом извору» док чувате затворенике?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: На свако два сата значи да смо дежурали ту у тој згради, али ту нисам значи можда једном дежурао, два пута, углавном, ја се сећам да сам једном дежурао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом извору»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ту у «Новом извору» по ноћи да сам дежурао једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дању?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, дању сам ишао, рекао сам да сам ишао, претежно сам ишао на терен, водио те људе. По дану ту и нисам баш дежурао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, пустите да ја сада сведока испитам, управо на те околности које су мени битне, па онда да га ја питам да не би нешто случајно. Реците ми, молим Вас, да ли сте сваки дан путовали за Ваше Пађине или нисте?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се сада да ли сам баш сваки дан, не могу да се сетим да ли сам сваки дан путовао, можда јесам, шеснаест година је то прошло, то ми уопште није толико ни битно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли сте у месецу јулу и ту док сте били резервни полицајац, спавали у Зворнику?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ја сам спавао када сам дежурни, када ту дежурам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас то питам, Ви сада кажете, ја се не сећам.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, ја сам мислио, нон-стоп да ли сам спавао ту, значи, када преко дана доведем људе, то сам рекао малопре, када их доведем, када предам те људе, значи сви да су ту, ја нормално одем кући, преспavam код куће, јер немам потребе ту, јер ту други људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где сте спавали, где сте Ви спавали?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Спавао сам ниже један спрат, два спрата ниже од тих Муслимана у тој згради истој.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је ту био неки смештај за вас?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, били кревети, кревети за нас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је још ту био?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ти полицајци колико је требало да буде полицајаца.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је требало, ја не знам.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ако по ноћи дежурамо, три, четири човека по ноћи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли спавате ту или дежурате ту, шта?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, један дежура, а остали спавају.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико сте Ви имали тамо тих затворених?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Шта колико смо имали?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Затворених тих?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Људи?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам, они су били горе затворени, горе су била врата, решетке су биле.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је био неки стражар горе? Ко је имао кључеве?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није, Сретен, командир, ко је био ту.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, сада, да ли је тај командир нон-стоп био тамо?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесте, значи морао је да буде неко ко је командир.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите, да ли Ви сада тврдите, да ли сте Ви разумели моје питање? Ја Вас питам, да ли је командир био нон-стоп ту, то значи да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, немојте да вичете на сведока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када пуномоћник оштећених виче, а Ви реците сведоку, упозорите га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви вичете на сведока или на пуномоћника?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да прати оно што га питам, да ли то значи да је 24 часа био командир, нон-стоп тамо?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не верујем да је он био нон-стоп, сигурно да је неко и њега мењао, а сада они у већини случајева.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Онда ми немојте одговарати, ја Вас молим, ево пред председником већа, немојте ми одговарати нешто што нисте сигурни.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, Ви ме питате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас питам за кључеве, код кога су кључеви. Ви кажете, били су искључиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, молим Вас, немојте да вичете у судници, какав Вам је то однос, па стварно, унесите тензију.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви питајте, онда Ви сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не можете лепо, реците преко мене.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је било, колико сте врата дужили, колико сте тих просторија дужили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Једна су врата била на којим су стајале решетке и ти су људи унутра били затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте овде ка већу када одговарате на питања.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја само знам за једна врата где су решетке биле, а сада колико је горе било тих притворених, где су људи били у тим, нисам улазио. Ја сам једном улазио, то сам Вам рекао на почетку, када људе поведем на терен, ја само откључам та врата и уђем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у колико су укупно просторија били затвореници?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам, ја сам сада малопре рекао, да су били и Срби ту, не знам, били су и Срби ту, али у другим, нису били заједно. Ја нисам ишао да бројим канцеларије, ни колико има канцеларија, нити ме је то занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су врата између тих просторија, кажете, да ли је била једна просторија, две, где су Срби, где су Муслимани, ко је на којем спрату, ја бих молио озбиљно ако хоће сведок да одговара овде.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја хоћу да одговарам, не знам ја да ли су она врата где су остали људи били, да ли су била закључана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је могао имати кључ?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, имао је командир.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако није командир ту, коме је дао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Шта ако није командир, увек је неко био ту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је онда други имао кључ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста добро чујемо, поготово што смо озвучени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је имао други кључ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је имао други кључ?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, стварно ко је имао други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја га нисам имао, ја знам да га ја нисам имао. Сада ко је имао други кључ, ја не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како када Ви изводите те, како долази до тога, да ли Ви улазите унутра или шта, како?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Дође ми господин који је тада ту претпостављени, заменик.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како се зове, реците ми бар један пример тога Вашег.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам рекао, зове се Сретен и овај Средо, а да ли су они сада, када је он који био, ја не знам, али значи увек је један ту био од њих двојице, а у већини случајева је био Сретен Лазаревић и он дође и каже, Драгане или овај или онај, ево вам кључеви, идите, изведите, да кључеве, идите, изведите толико и толико људи да иду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које кључеве, један кључ, два кључа?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Један кључ од те зграде, само ту, где су биле те решетке, да не може изаћи ни Србин ни Муслиман. А сада да ли су они били затворени по осталим тим собама, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где Ви улазите, Ви сте ушли?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Улазимо где су Муслимани, где су ти Муслимани што су били.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, сада, добили сте кључ, да ли имају даље нека врата?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нема, па ја идем само лево, како улазимо, лево идем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колика је та просторија?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Била је овако просторија, десетак метара једна као за пријем нека сала, један стуб је био смештен.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико њих, у принципу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, двадесет, тридесет, четрдесет људи, не могу ја сада, нисам ни бројао. Ја узмем пет, шест људи, седам, десет људи, како је кад требало и поведем са собом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На основу чега Ви одабирете ко ће да иде?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, зато што они, сви су желели да иду, јављају се, али ја сам увек водио оне људе са којим сам имао поверење да ми не би правили проблеме, да не побегну. Значи, претежно сам њих увек водио са собом, да они иду са мном и они су ми увек када их вратим, они опет кажу, Драгане, ако будеш други пут, када будеш ишао, опет поведи нас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, пошто ја и сада нисам схватио, не знам, мој коефицијент интелигенције вероватно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо питања, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја нисам схватио, да ли је само један кључ.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Он је мени дао један кључ, а да ли је он имао више кључева, ја не знам, он је мени дао од онога где треба да уђем, то ми је давао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, коме Ви то враћате, тај кључ?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Том човеку што ми је и дао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли постоји неки стражар испред врата?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, преко дана ја мислим да није ни био стражар испред врата, јер ту је одмах канцеларија била, ту је одмах био тај улаз.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чија је канцеларија била, шта Ви радите преко дана? Председнице већа, ово је изузетно битно, с обзиром на оптужницу.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ја ту ни био, ја не радим ту ништа, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините колега, само ми реците, на који део оптужнице за Вашег брањеника?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ми само добијемо задатке.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само на који део?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не морам Вам то објаснити, на целу оптужницу, па овде стављате мом брањенику и «Нови извор», да је држао и наређивао и на крају ја то не желим пред сведоком. Пустите ме да га ја даље испитам, није Вам хтео да нацрта скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, који «Нови извор», немате више Циглану и пљачку за Вашег брањеника, да ли сте прочитали нову оптужницу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више пљачке на терет.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имамо Дивич, имам, хоћу да утврдим шта је било, где је тај био затвор, чија је одговорност, ставља се на терет мом брањенику, ја не желим за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нећу ја то пред сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, морате, зато што ћемо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви мени одбијате неко питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само лепо питам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које ми одбијате питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, немојте одмах да се љутите, ја Вас само лепо питам да ли сте упознати да пљачке више нису у оптужници за Вашег брањеника?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нису ни краве, да ли су краве у оптужници, па сте дозволили да госпођа Кандић пита. Питала је пет питања о кравама из Козлука, а овде се суди за људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је везано за Козлук било, за напуштање Козлука, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било везано за напуштање Козлука које је у оптужници.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је јако битно питање било, те краве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пљачке више нису на терет стављене Вашем брањенику.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим? Ја га и не питам за пљачке, ја га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вођење људи у пљачке из «Новог извора» у јулу није у оптужници.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви за Споменку Стојкић кажете да је мој брањеник наређивао, да ли ја то морам пред сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па шта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, пустите ме да питам сведока или ми не дозвољавате и ово је мучно, не желим да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста је мучно, заиста је мучно, ја не знам где Ви идете, у ком правцу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стављам примедбу да ми не дозвољавате да питам, сасвим је јасно у којем правцу питам. Сматрам да је релевантније утврђивати поступак стражара у једном и другом извору, начин да ли су имали све оно што бих и даље питао, а Ви сте ме спречили, какву су евиденцију имали, ко је уписивао, све што сте саслушавали десет сведока пре и за неке се води поступак, за ово исто, што стављате мом брањенику на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И сматрам, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, Тужилаштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени се обраћате, стављам на терет.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стављате, кажете, стављате на терет.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте три, четири пута иначе рекли, стављамо вам на терет, ја сам то схватио као Ваш лапсус током суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја стављам на терет?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не данас, да. То можда није битно Вама, Вама стварно није битно да утврдимо, да ли су имали књигу дежурстава, да видимо ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево конкретно питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви очигледно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали у «Новом извору» у јулу месецу књигу дежурстава?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја ништа нисам имао, ништа ја нисам поседовао, нити ми је када рекао ко је био ту Сретен или Средо, да они имају књигу дежурстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели такву књигу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам никакву видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни они да пишу нешто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма ништа нисам ни видео да ли су имали књигу евиденције, кога су доводили ту, колико су довели, ништа, ништа, па ја не могу да кажем нешто што не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада то ме интересује, сада то, ето видите. Реците ми, молим Вас, Ви изведете, кажете, по потреби, пет, шест људи?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не упишете их у књигу.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Можда он упише, не упишем ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, ја Вас питам, Ви кажете, извели сте, ништа нисте писали, Ви изводите, одаберете које хоћете, који се Вама свиђају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао, рекао је да му овај каже кога да изведе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, није, рекао је, оне за које он сматра да може да гарантује да му неће направити проблем.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Они излазе ту крај тог степена, они пролазе и Сретен их види, да ли он, највероватније да он пише, јер је он њих боље познавао него ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставите Ви то сада да ли он пише или не, Ви то кажете не знате, нисте видели, према томе, немојте закључивати, рекли сте да то нисте, извели сте их, одвели сте их на

рад, сада их враћате. Како то сада Ви можете, значи одвели сте шест, Ви можете да вратите четири, да двојицу пустите?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: А не може баш тако, он зна да сам ја одвео шест.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко, где?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, командир.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, није ту.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Како није, када сам рекао да је ту нон-стоп он био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нон-стоп Вам?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нон-стоп је ту у тој згради.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је 24 часа командир?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, није он био, али је неко био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је други могао бити?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам ко.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам, како ћу ја да знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ја не знам ко је могао бити?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ја знам Среду и знам Сретена, а кога су они још остављали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су остављали некога?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесу у кога су имали поверења.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А не знате те људе или шта?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, не знам, ја знам Среду и овога Сретена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И сада по чему, кажете, ништа се није писало, како да од шест, пустите четири, да их пустите, да кажете, еј, слушај, ти си ми добар, хајде иди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, колега, полако. Да ли се десило да изведете више, а вратите мање?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Само је једном један човек побегао, побегао и када су они дошли увече да покупе те људе, они су их пустили по шталама да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте поднели извештај некоме да је тај побегао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Рекао је горе када је дошао, рекао је Сретену томе или Среди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, тај момак који је водио те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте Ви, Вама нико није побегао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, мени није нико побегао, мени није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте подносили извештај када се вратите?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, сигурно он да је поднео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас питам?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, нисмо ми никакав извештај, он зна човек да смо ми одвели девет људи, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вратите те људе.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нормално да му подносим извештај ако нисам вратио девет људи, али то ми се није никада десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте писмено некада неки извештај?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ништа, ни писмено, увек узем људе, он највероватније њих попише, ја не могу да кажем, када нисам видео да их он пописује, али сигурно да је пописивао. Каква је то, мора имати неку евиденцију, ја је нисам водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ту књигу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви, конкретно Вас питам, да ли сте Ви када узимате тих пет, шест људи, водите на те активности о којима сте причали, да ли Ви, кажете, потписујем, узео сам петорицу, име, презиме или без имена, било шта и када враћате, кажете, вратио сам их пет или шест?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Вратио сам их, нисам ништа потписивао, а он зна колико сам одвео људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Откуд Ви знате када кажете не знате да ли је писао, нисте видели?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Он зна да сам одвео девет људи, на пример.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Откуд, где, откуд Ви то знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Зато што је он био ту када сам одвео људе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И шта, да ли знате, да ли је он бројао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, највероватније, претпостављам да је бројао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте ми највероватније, да ли Ви знате, малопре сте рекли да не знате.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам га питао, да ли ти, Сретене бројиш људе када их изводим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То, дакле Ви не знате, враћате, узимате пет, враћате пет, да ли је ко писао, није писао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, не знам, то питајте Сретена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Њега питајте, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, где сте се Ви хранили и како сте се хранили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Доносе нам људи храну, хранили смо се где су ти Муслимани, исту смо храну јели.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада то ме интересује, како сте се Ви хранили, кажете исто сте се хранили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Дође човек са, дођу ти кувари, донесу са камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле доносе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, негде из Каракаја, највероватније где се та спремала храна, та колективна храна, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, где се спремала храна?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам стварно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И добро, како сте се хранили, шта, ево пустите, председнице, ако дозволите да ја наставим.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, имаш своју мањерку или тањир, не знам ти ја шта и наспе ти, ти поједеш.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то било једном дневно, више пута, доручак, ручак, вечера?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, пошто сам ту мање времена проводио, значи, ја када идем на терен, значи, ја узмем суву храну, значи претежно узмеш суву храну, понесеш, сада, један, два obroка, колико не знам сада ни ја колико сам пута јео, то је то, а ту сам, значи, јео чорбу и ти људи који су били ту затворени, они су исто ту храну јели.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада то ме интересује, значи, једна храна долази и за вас и за затворене, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко распоређује то, ко каже, ево сада је стигло, не знам, сто конзерви, ми ћемо појести седамдесет, а даћемо тамо тридесет или ми ћемо себи узети тридесет, а даћемо тамо седамдесет?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, тај кувар који доноси, он донесе нама ону мањерку, највероватније.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он улази у затвор или не?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не улази, он стоји пред затвором, отвориш му сада, ти Муслимани и ти му сипаш, дајеш да једе и после тога оперу, највероватније, тако је било, после оперу тањире.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас не питам шта је највероватније, Ви сте ипак тамо кажете били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, само оно што сте видели испричајте, да не би највероватније.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Испричајте шта сте видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, колико пута дневно они добијају храну и како, то је питање, кратко?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не могу Вам то да одговорим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте малопре, били сте свега два сата у смени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, то је у ноћи, значи, када је ноћна смена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дању, колико дуго сте у континуитету?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, дању нисам ни био ту, претежно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте онда видели шта једу ти Муслимани, да ли ноћу једу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ту храну што, ноћу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не једу ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дању нисте ту, па када сте видели шта једу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, потрефио сам се можда некада ту, када сам јео ја ту и знам да су ту храну јели што смо и ми јели. Нисам ја питао шта они сада једу, ово, оно. Донесу ти људи, кувари у мањерки и он подели, као што када сам ја био на линији, он иде од дрва до дрва и колико има ту људи, колико нас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, а суву храну?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Суву смо храну ми јели полицајци, када идемо са овим заробљеницима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И ко им то даје, дежурни онај који одлази или ко?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ја узмем, на пример, ја узмем за њих све, понесем или су се можда хранили и доле на овој Економији, можда и доле, јер и доле је била нека, били су неки људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Углавном Ви добијете ту храну, доведе Вам мањерка и Ви даље онда распоређујете тим затвореницима?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Они распоређују.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви или неко други?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ти људи који су, јер они одмах враћају те мањерке.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, о сувој храни Вас питам, паштете, хлеб?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, о сувој храни, углавном, сигурно да командир, ко буде ту, он сигурно да назове, треба ми толико и толико и он, а можда им и он подели, ја не знам, не знам то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Према неком бројном стању?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, да, сигурно према неком бројном стању, што ја нисам ни знао колико је бројно стање, сигурно да је неко постојао ко је знао колико је бројно стање и колико треба да узме и колико треба хране да им донесу, колико треба, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте имали када потребе, рецимо, да имате више тих активности, па да тражите неку допуну, попуну од полиције ту, станица полиције је ту?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нисам сада ја ту да имамо ту неку активност, ја док сам ја био ту, нисам, не знам када одем, можда да ли су они тражили, да ли им зафали људи, када се ја ту нисам налазио, али у том моменту када сам ја ту био, није се никада десило да су тражили попуну да треба ту људи, јер то у суштини и није требао неки сада, јер то је зграда била закључана и доле један човек дежура преко дана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, од кога сте Ви добили униформу полицијску?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Од, ја сам добио униформу, сећам се да је био магационер Галић и Пајо неки покојни, он је умро, ја мислим, из Јасенице, а Галић је из Челопека, мислим да је он жив још. Ту смо добили, добио сам ја униформу плаву, ту у томе, баш ту где сам сада објашњавао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како изгледа та униформа, ако можете описати?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Кошуља плава, плаве панталоне, блуза плава, полицајац резервни.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, где сте тачно примили то, да ли сте добили то?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, када сад идем одавде, од овога, значи када сам долазио, нормално тамо, ја сам ушао у суд ту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Први пут када задужујете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да и нормално отишао сам у тај хангар, тамо где има, где је магацин, ту сам задужио њихову.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У полицији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, њихову пушку.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли сте исто тако и раздужили пушку њима?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Све, аутоматску пушку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, јер војска и полиција су посебно били, значи, полицији си морао да вратиш њихово наоружање, а после у војсци задужиш друго.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, реците ми, Ви док сте били тамо, ајде да се тако изразим, да ли сте Ви икада чули да је неко премлаћиван?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, нисам никако ту ни био када је неко премлаћиван, ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците, да ли сте Ви добили некаква упутства од тог Сретена или од полиције или од било кога, да не може свако да уђе тамо непозван?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, јесте, то је добило, али ниси ти могао да се супротставиш сада неким тим људима који су дошли, паравојне формације. Они су били онако већи од нас, значи ми смо

били као нижа класа, како да кажем, јер нисмо се ми баш смели да противимо, јер може да се деси, откуд ја знам, ко је он, да убије мене, ко сам ја сада да забраним да он уђе. Значи, ја сам само ту стајао, дежурао, када он дође, он види тамо, ако ми каже командир да он уђе, он га пусти и ето.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако Вам каже командир?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, ако он каже, јер он њему може и да забрани, у суштини, јер је он дошао да га испита и он каже ја сам, претпостављам, ја нисам био ту, јер сам ја био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте одмах претпостављати, ја Вас питам тачно шта сте Ви видели. Да ли сте Ви били када?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте никада видели такву ситуацију?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте ни чули?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пред Вама никада нико никога није тукао, испитивао, тражио од Вас да уђе, да испитује, да туче некога или било шта?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Даљих питања немам, јер ја сам само на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја ћу замолити, то ће нам јако битно бити, да набавимо ту скицу «Новог извора», тог Суда за прекршаје, јако нам је то битно, нажалост, немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Врло је битно, скратили би питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте микрофон укључили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер нам је то јако битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам само нешто. Да ли сте чули да су неке паравојне јединице ухапшене?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било и где сте Ви тада били?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ја сам био тада тамо у Суду, у тој тамо станици милиције, тада сам био када су дошли неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који то суд мислите?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У СУП-у, у СУП-у мислим, томе тамо где сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете суд, рекли сте у суду?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Бркам суд и СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то иста зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, није иста, али су ту близу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он уопште није објаснио, судија, где се шта налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, други су објаснили.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: И ја сам био тамо дежурао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би нама сви све могли да објасне, па то би лако било.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам дежурао, у међувремену су дошли неки људи, кажем, тако су причали да су то Каришикови људи, да похапсе те паравојне формације. Ја сам се просто изненадио, тада су ушли неки људи и псовали српску мајку, ови што су били ту, јер ту је била неколицина тих паравојних формација, јер иде се уза степенице горе, они су њих хапсили, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где су били ти?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ту су дошли моментално у ту зграду где сам ја дежурао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то зграда, СУП или «Нови извор»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: СУП, у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зар нисте били у «Новом извору»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, јесам био, али сам био повремено и тамо, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А повремено?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, да. Како ме траже где, где треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то она зграда приземна у којој сте Ви тада?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није, није, није, то је ова зграда тамо где је сада главни и сада главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: СУП, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у СУП-у сте били када долазе Каришикови људи, у које доба дана?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, дан, сада, није била ноћ, сада не могу сада да знам колико је било сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била зора нешто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није зором рано ујутру било?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, не знам, не могу стварно, знам да су они дошли и да су псовали српску мајку, те људе су ту похватили, није их било ту много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд ти људи у СУП-у, шта ће они у СУП-у?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам да ли су дошли на разговор горе код некога, не знам, само сам видео да су их водили одозго, да су их водили одозго и чуо сам да су хапсили доле кога, не знам ни ја, неко је био у Алије адвоката у кући ту некој је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том периоду било у «Новом извору» затворених људи?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У том периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када су ови хапшени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, сада, не могу ја сада да Вам тачно кажем да ли сам ја, да ли су били, да ли су ти људи одведени тада, па сам ја био тамо, али ја сам био тамо после, ја сам ишао тамо, нисам се враћао где сам био на почетку, где су ти били затворени људи у «Новом извору». Е сада ја не знам је ли то у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је хапшење било пре оног Вашег праћења за Батковић или?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не могу да се сетим, не могу стварно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било неког прелажења, премештања затвореника из зграде «Новог извора» у ту приземну зграду?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колега Ђорђевић?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Хтео бих да питам сведока, уствари, да га подсетим да га је суд упозорио да је кривично дело давање лажног исказа, али да је исто и кривично дело ако се прећути нешто што има сазнања. Из његовог исказа ја нисам стекао утисак да је он то разумео, да је и прећуткивање онога што има сазнање, кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, такво дело не постоји, прећуткивање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако прећути нешто што му је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је упозорење према ЗКП-у, а кривично дело се зове давање лажног исказа.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, и то упозорење да ли је разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда морамо и оно друго упозорење да га подсетимо, пошто га већ подсећамо, да није дужан да одговара на поједина питања, уколико сматра да би се изложио кривичном гоњењу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам стекао утисак да то није довољно разумео, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала, он је рекао, сада ја не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Он је рекао да је разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тумачим шта ко разуме.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А ја сам стекао утисак да није довољно разумео, па га сада питам, да ли је он то разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели сва ова упозорења, пита бранилац једног оптуженог?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да говорим истину и да не смем ништа да кријем што знам, значи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не смете ништа прећутати, изволите.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Што знам, то сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Више ништа и не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок каже да је пре овог сведочења био позиван у Тузлу и ја сам разумео из његовог исказа да је то било пре три године, а на питање браниоца Шалића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао 2006. године.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: 20.05.2006. године, па је моје питање, да ли је био једанпут или више пута?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Једанпут, само једанпут, 17. фебруара 2006., још ту позив имам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је након тога, а до овог сведочења, са неким разговарао о предмету овог сведочења, да ће бити позиван у суд и на које околности ће сведочити?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Имам породицу у Пађинама и они су ми саветовали, чули су да сам добио ту позив, они су ме саветовали да с неким ступим у контакт, јер је ово мени прво саслушање овако, оваквих размера и иначе сада да не објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, молим Вас мало за пажњу.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Никада нисам ни кажњаван и они су ми рекли као, било би добро да одем негде некога да питам како је то, знате, шта је. Ја сам рекао да нећу нигде да идем, не занима ме шта је кога испитивао тамо, ја знам шта ја знам, знам да ништа не лажем. Што се тиче Бране Грујића, човека не знам, никада га видео нисам у тој згради, нити сам човека када видео. Чуо сам да је председник СДС био. Што се тиче онога што ја знам, против Бране Грујића и ових осталих људи, ја те људе не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је у свом, на самом почетку свог сведочења одмах јасно и гласно рекао да је он у полицију дошао негде у јулу месецу, па да ли је то 05., да ли је 10., да ли је 15., али то је било једино што је било поуздано и категорично у исказу сведока. Све остало ми се чини да је било мало неодређено, па бих ја сада њега питао, колико сам разумео, сведок је рекао да је његов отац резервни полицајац и да је веома добар пријатељ са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, био, да, да, јер је покојни, наравно, у то време, био са овим Лазаревићем.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није он био добар, он је био комшија и пре, Лазаревић, док нису били у резервној полицији, они су.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, тај однос само да. Од других сведока који су били полицајци који су обезбеђивали затворе, чули смо

да је то била ипак једна одређена привилегија у то ратно време, бити у полицији, јер нисте на линији фронта.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мало ми је нелогично да је он имао те услове да му отац то, да тако кажем, да му обезбеди ту привилегију, па бих га питао, како се то догодило, да ли је он желео да иде на прву линију фронта или га је отац на то наговорио и да ли је уопште било разговора о томе да ипак то избегне, јер се зна шта је на првој линији фронта?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ја сам рекао малопре, не знам да ли сте ме Ви чули, значи, десила се једна трагедија да је погинуо са многим човек и да сам ја био.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не питам ја то, ја питам, сам почетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 01. јула.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Прво мобилисање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 01. јула кажете били сте на линији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, био сам мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па бранилац пита.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У време те мобилизације, да не оде на прву линију него да оде у полицију?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није, није тада, тада није, до тада је ТО, није могао свако тада да уђе, није уопште ћале ни покушавао да ме тада у полицију, јер ја нисам ни волео полицију, нисам никада ни волео да идем у полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ТО, не разумем?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, територијална одбрана, што сам рекао да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: На почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У тој сам био, кажу да је била територијална одбрана, ваљда се тако рачуна, до тог одређеног, до 20. маја, јер после тог 20. маја ми имамо у печату да смо у тој Зворничкој бригади мобилисани, а све до тог, што смо били, до тог 20. маја, као то је била та територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај чича Вам је погинуо 01. јула, шта је то тада, да ли је ова бригада, шта је то?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није тада била бригада, то је била територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, тада била, па не знам, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете себе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, шта чујете Ви? Сада кажете 20. маја, сада кажете територијална одбрана 01. јули, како?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесте, значи ја не знам, нисам знао у том моменту када је ступило на снагу, ја сам само сада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам како је било, не шта је ступило на снагу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, откуд сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате, чији сте били војник 01. јула када Вам је погинуо тај чича?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Добио сам позив из војног одсека, чији сам војник, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па откуд знам чији сам војник, значи мобилисан сам из војног одсека, позив ми дошао, а када су они направили пресек и докле је била територијална одбрана, докле је била, ја то не знам, то сам сада видео у печату, значи, сада видим у књижици да пише 20.05., тада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како то да у јуну Ви идете у борбе када Вам отац има везу преко Сретена, то Вас пита бранилац?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ја ни ишао у борбу. Ја сам био на једној линији разграничења, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зар то није опасно бити на линији.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је опасно?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, јесте, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита бранилац, како то када Вам отац познаје овог, како Вам то није средио?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам како, није ми средио пре, није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао, добро.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да би и то разјаснили, пошто у војној књижици пише 20. мај, а он је очигледно био мобилисан раније, па када је то било, датум када он добија тај позив и када практично постаје војник?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ја знам да није била пала Кула.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли има датум то?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам, немам датум, како ћу да знам датум, да бих знао датум, био сам у шуми. Ја да сам сачувао, ја сада знам када сам добио позив из Тузле, зато што сам сачувао позив. Ја Вам кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи пре Куле.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Али ја не знам ово када нисам сачувао позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Куле а после борби или пре борби за Зворник?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, пре Куле сам био значи распоређен горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Тај први позив и када је први пут распоређен, код кога је распоређен, ко му је непосредни командир, командир вода?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Перо, Перо, он је финансијски, Перо се зове, он је финансијски директор, виђао сам тог човека и сада. Не знам како се презива.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Пустите финансијског директора, него шта је, који је то чин?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, није, био је војник обичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервиста?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, војник, па није био нико, сигурно прихватио се те дужности да буде командир вода и ето то је.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Који је то вод, која је то јединица, да ли има неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте припадали под тим Пером?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Тој, откуд знам коме смо припадали, немам појма. Ја сам добио позив и ја сам распоређен ту да идем на Златне Воде или на Шћемлију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте рекли од ТО да сте добили позив?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, од горе из те, одакле сам добио да идем у војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је писало ТО, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, да писало је на позиву ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли на почетку казивања.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, претпостављам, ја сада нисам гледао да ли је ту писало ТО, ја сам добио позив из војног одсека да идем у војску, да сам мобилисан, а сада шта је писало на позиву, ко да ми је било да читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је рекао да је служио војску у Сомбору, значи био је војник.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово је рат, коме се јавља тамо, није ми логично да сведок не зна у коју се јединицу јавља и коме се јавља као командиру и да тај неко има чин, да је командир, не мора?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није нико ту имао чин, били смо у «Стандарду» у Каракају и ту и одатле, значи, са камионом нас воде горе. Ту дођеш, они те распореде, Перо иде или Станко или Јанко, не знам ти ја, он нам је главни, идете сви, ту и ту, на тај и тај, на ту и ту одговорност.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Дакле, можемо да закључимо да Ви, уствари, нисте знали у којој сте јединици били и?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам знао, откуд ја знам. Ја знам сада да сам био у Зворничкој бригади, да ми пише у књижици.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И до када остајете на том положају?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, био сам на том положају.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У тој јединици за коју не знате која је јединица?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: На том положају сам значи био, нисам ја сада био одмах мобилисан када је био рат окренуо, значи неки су људи, пошто је више људи било у селу, они су добили пре позив од мене, па сам ја, малтене, на крају добио ту позив да идем. Да ли је то ћале са неким сређивао да не бих ја ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајмо полако, која сте јединица и докле сте ту, да ли до 01. јула када Вам је убијен стриц или пре?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, да, то после још два, три дана сам ту био још, али сам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до тада сте у којој јединици, у којој формацији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Више нисам, па не знам ја више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре његовог убиства?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, пре, ту позив само сам једном добио, значи, био сам мобилисан тада и ја више нисам нигде ни био, пре полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били пре полиције, од 20. маја до 01. јула, шта радите, да ли сте на терену, да ли сте кући?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте тако?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, једном добио позив, да ли је он сређивао да ја не идем или да ли ово, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли у неке борбе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нисам, бре, какве борбе, какве борбе тада, ми да идемо, нисмо били ни за шта, рат, почетак, нисмо ни знали да ратујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао у борбе када Ви нисте?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ишли смо после на те када се освојио, откуд ја знам ко је освојио на ту одређену зону одговорности да чувамо, да чувамо, када крене даље, ко то иде да чисти, не знам ни ја, опет се помериш и тако.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако можемо само то да разјаснимо, он је дефинитивно кући, није на том положају, али од када је кући, да ли зна, мислим?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, од тог момента тада сам, када се то десило, ми смо дошли са тих Златних вода доле.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Када сте дошли са Златних вода.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Доле у «Стандард», па не знам да ли је сада 01., 02., знам да је овај.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Колико дана сте били на Златним водама, ето?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Златибору?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Златним Водама, не знам ни ја како се зове.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Седам дана ја мислим, ја мислим да је се ишло седам дана.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте отишли на тај положај пре него што су биле борбе за Зворник или после тога?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Зворник је већ.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је пре него што је пала Кула град или после тога?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Пре смо били, Кула град није била, Кула град је уствари пала, извињавам се, лапсус, Кула је град пала, али нису горе пали, даље горе Маричићи, које је то место било, не знам ти ја, горе су били, а Кула је град, у том моменту док сам ја ту био, пала.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи, то је отприлике тај период и ту сте били седам дана, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, седам дана сам ту био, а сада.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сада, после тих седам дана, да би определили, после тих седам дана, да ли сте кући или сте опет на неком положају?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Кући.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сво време сте кући?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Кући, сво време.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, имате наоружање?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисте раздужили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То наоружање? Не, мислио сам ово дозвољу за наоружање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, на оно задње које сте као војник задужили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, раздужио сам то наоружање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи, раздужили сте, више нисте војник?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Сада?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не сада, него после тих седам дана?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: А, па не, нисам, не верујем да сам раздужио то, ја мислим да сам имао то наоружање код себе, јер то је као ратно стање, нећеш ти сада да идеш да раздужујеш сваки дан и да задужујеш сваки дан, ако затреба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где Вам је то оружје онда било?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, то сам, када се рат завршио, раздужио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, док сте кући, шта радите са тим оружјем?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, код куће било оружје.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро. То код куће, то је село Пажине, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Идете из Пажина за Зворник?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли пролазите поред Челопека?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи, пролазите поред Дома културе у Челопеку, да ли знате где је Дом културе у Челопеку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Знам где је, а пролазим тамо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У том периоду док још нисте полицајац, а ово да кажем нисте ни војник, него код куће сте, одлазите у Зворник, да ли Ви видите код тог Дома културе у Челопеку нешто, нека стража, нека војска, нека милиција?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нисам ни ишао горе, ако нисам имао потребе, значи само сам ишао ако сам мобилисан, горе сам ишао, значи уопште нисам ишао за Зворник, јер претежно ако смо ишли негде доктору или шта знам, ако смо ишли у набавку неку, значи ишли смо у Лозницу, јер нам је Лозница била ближа и уопште нисам, ако нисам имао потребе тако да неки позив добијем или некуда да морам да се јавим, нисам ишао у Зворник.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Чекајте, ја Вас не питам тако уопштено, ајде да поједноставимо питање. Да ли сте Ви у том периоду ишли у Зворник?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Где да сам ишао?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У том периоду, више нисте војник, значи нисте још ни полицајац и у свом сте селу Пажину. Да ли сте у том периоду, пре него што сте ступили у резервну полицију, ишли у Зворник, без обзира по којој потреби?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам имао потребе.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи, нисте ниједанпут ишли у Зворник?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Онда ми још нешто реците. Ви сте, кажете, када сте већ постали полицајац, задужили полицијску униформу и та униформа је маскирна полицијска или обична полицијска униформа?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Обична, обична.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Обична, није маскирна?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није маскирна.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Имате ли неки папир о томе, да ли сте потписали, задужујете униформу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма нисам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Молим?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам никакав папир потписао.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не потписујете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ако сам потписао код Галића или овог, ако сам потписао, то сам можда неку књигу потписао, не знам, не сећам се, значи, не сећам се.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли задужујете оружје као полицајац?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ту сам задужио то оружје, то што сам задужио као полицајац.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А сада имате и задужено оружје као војник и задужено оружје као полицајац?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, зато што је била то доле паповка, делили ја мислим по селима те пушке, када су се то наоружавали и онда си имао своју пушку, добијеш у селу, а то си добио нормално горе у полицији, нећеш носити паповку.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Изјашњавајући се на питање једног од колега браниоца или судије, не могу сада да се сетим, свеједно, Ви сте рекли, док сте били, обезбеђивали тај суд или СУП, јер нисам сигуран шта сте већ ту тврдили, да се нису могле спречити паравојне формације које су биле јаче од вас. Сада ми реците, које Ви те паравојне формације тада које су јаче од вас, знате у Зворнику, у то време док сте полицајац?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам чуо да су ту биле паравојне формације.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, немојте шта сте чули, него кога Ви знате, Ви сте полицајац, обезбеђујете, у Зворнику, граду, да ли знате или не знате да постоји нека паравојна јединица?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Чуо сам да имају паравојне јединице, али не знам никога.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ко им командује?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не знате ништа?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А полицајац сте, да ли то није мало чудно?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Што? Што је чудно ако ја не знам, ако сам ја полицајац, да ли ја морам све да знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, стварно није чудно. И још једно питање само, још једно ћу Вас питање питати, када сте ишли у Козлук да обезбеђујете, односно водите заробљенике да преузимају неку храну, кажете, да ли они улазе у те куће, празне?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Муслимани ови што их водим?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Они улазе у куће, нормално.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Врше значи неку преметачину у тим кућама?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не врше они преметачину, него уђу у кућу да виде да ли има ту.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Како ће наћи, мора да претресе да би нашао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није нико сакрио жито или кукуруз, пшеницу или брашно, сакрио испод кревета или испод ћебета. То је се знало где има одређено место где стоји.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мислим, ја не знам.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Код моје куће ја знам где ми стоји брашно, где ми стоји сточна храна, значи они уђу ту, отприлике виде има ли шта, ако нема изађу, ако има, узму, ставе у камион и возимо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А у продавницу када уђу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У продавницу, ја сам рекао да нисам ишао ја, ја нисам имао прилике да идем у продавницу, али, значи, чуо сам да су ишли људи и у продавницу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И то сте рекли да се вози у Хладњачу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Кукуруз се ставља у Хладњачу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У Каракај, горе у Хладњачу ту.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Кукуруз се ставља у Хладњачу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам да ли у Хладњачу се ставља, али ту је вожено. Сада где га стављају, да ли га у хангаре неке стављају, не знам, али знам да је се звала Хладњача, ми смо долазили ту до Хладњаче и ту су примали, ту робу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Кажете да постоји пункт полицијски и да они прегледају шта се ту вози?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То је био пункт само у Шепку.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро у Шепку. Да ли Ви њима морате да покажете неки папир?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, нормално.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Одакле Вам тај папир?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, сигурно да јави тој полицији неко, да се пусте ти људи.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Чекајте, ја сам Вас лепо питао, да ли имате неки папир да им покажете, Ви кажете да?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, добије Сретен ваљда папир тај заменик ко је, добио је сигурно папир неки да иду ти људи, ја га нисам лично ја добио тај папир.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је Сретен био са Вама када се показивао тај папир?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви идете на терен, не Сретен. Ко носи тај папир Сретену?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, није полиција је пуштала да ми уђемо доле, нама нико никада није тражио тај папир да ли морамо, да уђемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не носите папир?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, ја мислим, ваљда би требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто да Ви знате уопште, значи питање, каже, има папир, после следеће питање, не знам, вероватно, онда кажете, нема папир.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Претпостављам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте претпостављати, само реците, не знам или знам, немојте цео Ваш исказ своди се на претпоставке, то нам ништа не значи. Ја цео Ваш исказ могу, разумете? Значи, да ли сте видели некада папир?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се изјашњавате, колега Вас пита, Ви кажете, био је папир, он Вас пита где, онда кажете, вероватно Сретен?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам рекао, ја сам рекао, претпостављам да је био, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате да је био?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Али не знам ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, на основу чега претпостављате да је био?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако га никада нисте видели?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда претпостављате да је био? Објасните ми то логички сада.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ја могао да одем сам у, да одведем људе у Шепак да покупе те ствари, нисам ја, ко сам ја да ја могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисте видели папир?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда претпостављате да је био, а знате да нисте могли да одете сами? Ајде разумите Ви мене сада.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, разумем, али ето сада ја, не могу ја сада да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко сувисло објашњење, неки логичан одговор?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, немам, значи, ја сам рекао да је пункт био ту полиције и они су само гледали, претресали, сигурно да је њима неко дао наређење шта може да се изведе из тога Шепка, сигурно, није им сигурно дао, можете да возите кревете или ово или оно. Ја знам да сам возио храну, да ништа више нисам возио, ни од техничких ствари, ништа и они су нас пуштали. Значи, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа не траже?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ништа, нормално, стану и виде шта има у камиону и пусте нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики је то камион?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, камион, «Застава», шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико тона, три, пет, колико?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, пет тона, колика им је носивост, откуд знам, три, «тамић», не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта има на том «тамићу»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, рекао сам, кукуруз, пшеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему упаковано?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Брашно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У врећама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У врећама?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам Вас на почетку питао, Ви сте рекли да сте разумели ово упозорење суда, а да ли сте свесни да све што изјавите да се то снима и да је то забележено?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово Вам говорим због тога што у току целог Вашег исказа, као и ово сада последњи пут, Ви све оно што сте рекли у једном моменту, већ у другом моменту представљате на један други начин и сада покушавате да убедите и нас и суд да сте тако другачије рекли, а очигледно да то није исто, зато сам Вас упозорио на то што сте, односно немам ја права да Вас упозоравам, него подсећам на шта сте били упозорени. А моје последње питање је, да ли сте Ви уплашени због позива да дајете исказ овде пред судом, да сте били у тамо у Тузли, да то може да буде за Вас нешто непријатно или да имате некаквих последица, Ваш осећам, мене то интересује?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја се први пут сусрећем са оваквим стварима, сигурно да имам неку трему, али што се тиче овога да ја нешто знам, значи немам уопште трему, како сам ја Вама презентовао, ја се не могу сада, да се ја изразим онако како се Ви изражавате, али ја стварно немам ништа да кријем, нити имам шта да кажем за тог Брану Грујића, да сам ја видео, да је он дао неку наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији сте Ви држављанин?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам држављанин, имам двојно држављанство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Босне и Херцеговине и?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пребивалиште у Србији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У Србији.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, ја нећу инсистирати, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да замолимо режију да нам пусти са овог ЦД који смо дали, то је неки материјал из Хага, неке фотографије, значи два фолдера – први фолдер се зове «Фотодокументација Хаг», а други фолдер се зове, само мало тише, молим вас, када проговорите, ја губим концентрацију, други се зове «Топографске карте», сада да ли ме чују или не.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ прегледањем ЦД и фолдера са насловом «Фотодокументација Хаг».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су неке фотографије које су нам достављене, па ћете нам Ви рећи, да ли Вам је нешто познато на тој фотографији. Хоћете ли сада фотографију по фотографију? Ево, да ли Вам је ово нешто познато?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, претпостављам да је ово горе на Кули, претпостављам да је горе Кула.

Сведок наводи да за прву фотографију претпоставља да је то Кула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вратите за тренутак ту, стрелицу лево, да видим целокупну слику, не, не, претходно, да видим све фотографије умањене. Ради се о фотографији која је означена 1992. – Кула град. Добро, хоћемо ли даље фотографију следећу? Шта је ово на фотографији?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ово је хидроцентрала у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно полуострво тамо иза хидроцентрале?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Језеро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па ово полуострво, насељено место?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То је Дивич, Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Дивич?

Констатује се да сведок за фотографију 2 изјављује да се на њој види хидроцентрали и Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Ово је?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Па, исто.

Констатује се да сведок за трећу фотографију наводи да се ради исто о Дивичу и хидроцентрали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Да ли су Вам ови објекти познати уз железничку пругу?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Па, када се прелази сада преко надвожњака у Каракају, по мојим претпоставкама ја мислим да је то ту, јер ту се пре радило, «Нови извор», да ли је, не знам сада, не могу сада сто-посто, али мислим да је оваква зграда и «Новог извора» била, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете ову горњу слику мало да зумирате, има неки као грб, нешто горе, нека ознака, НИ, да ли је то њихов грб био?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: «Нови извор», да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: У Каракају, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у граду?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: У Каракају, у Каракају, доле, где је та привреда била, прекопута «Глинице» ја мислим да је ту, ја мислим, значи немојте ме сада.

Констатује се да за фотографију под бројем 0040-6537, сведок изјављује да мисли да је то «Нови извор» у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то можда звало и Циглана?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Ту су се пекли блокови, ту су се производили блокови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налази пруга у односу на пут у Каракају када се иде према Бијељини?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Па, ја мислим да је иза пруга, не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Низводно када се иде низ Дрину?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Или је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то са десне стране пута или са леве стране?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Сада када идем према Зворнику, са леве стране, а пруга је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, када кренемо од Зворника ка Бијељини?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Од Зворника према Бијељини, с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне стране?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је прво та зграда па пруга или обрнуто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја мислим да је пруга пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре је пруга?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Пруга ја мислим да је пре «Новог извора», мислим, не могу сада, мислим глупо је, ишао сам у Зворник колико хоћеш пута и доле сам ишао према, значи доле сам ауто регистровао у «Дринаосигурању», ја мислим да је доле пруга крај овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А доња слика, да ли можемо да погледамо? Режија, друга доња слика на истом овом. Да ли је била још једна слика, чини ми се, била је друга слика у овом фајлу, мислим да је била друга слика. Биле су две, то је та иста? Да, да, из другог угла, добро. Идемо даље, пета слика. То је оно исто, добро, идемо даље, да се не задржавамо, ово је исто, идемо даље.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, може, које су ово зграде?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ово је Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је у граду горе лево?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, ово је у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту нека зграда на овој фотографији о којој сте нам Ви можда причали?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја мислим да је ово, да ли је суд, да ли је СУП, не могу, а ово горе не знам, не могу ово горе да оријентишем се да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо ово доле.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Доле то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите да има доле нека мала зграда, да није то тај хаустор са ове бочне стране, нека рупа?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То је тај хаустор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Простор неки?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Највероватније да је то та зграда ту где су били, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још мало да се зумира, није ваљда тај Зворник толико велики да не можете да знате која је зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, можда из другог профила, знаш, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо из овога мало приближенијег профила, да ли можете сада да познате? Да ли сте ту радили или нисте?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде има више хаустора.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, да, има више хаустора, зато ме то и збуњује, ја сам знао за овај један бочни што сам улазио, а то не личи на овај са ове са чела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај леви, па да ли Вам личи на тај?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Али када излазиш из њега, значи, није било више зграда, значи, прођем иза тог хаустора и идемо тамо према СУП-у.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Прво да дефинише ову зграду, која је то зграда.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Мотел «Дрина», па, да, јесте, мотел «Дрина», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У центру?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, доле, зато што је мотел «Дрина», прекопута Аутобуска станица је била «Дринетранс». Баш ми је нејасно, зато што не знам откуд овај паркинг овде, а видело би се да су полицијска аута, а видим да су цивилна аута, мотел «Дрина».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помогао нам је наш овде, није из Зворника, али боље зна од Вас.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ишао ја у Зворник ни у мотел, нисам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли, ништа мени није јасно.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, у Зворнику сам мање проводио времена, нисам ни ишао у Зворник у школу. Деловао ми је овај улаз овде, он је исти, такав је улаз био али другачија улица, мања улица, то је ужа била улица, зато и нисам.

Констатује се да на фотографији број 7 сведок каже да је то хотел «Дрина», а пошто је претходно рекао да претпоставља да је то СУП, суд.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Али ми је било нејасно, зато што има још хаустора овде, што је овај господин рекао, зато нисам ни рекао сто-посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може даље? Пише riverside, фото 7, ево горе пише Вам горе на овој горњој линији, идемо даље, осам је исто, даље, још, може? Добро, даље. Фотографија број 11, да ли ту нешто познајете, неке степенице, пут?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Стварно не могу се сетити, да се оријентишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, али је видим горе у борићима, а видим доле главни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо следећу слику можда има још тај објект, може следећа, 12.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Е ово је та зграда у Челопеку ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, тврдим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдите?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Продавница је ту била.

Констатује се да сведок тврди да је на фотографији 12 Дом културе Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је сада пут у односу на ову, где је овај пут ка Бијељини?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Пут је са ове стране, лево, куда иде ауто овај, али мало је даље, мени се чини, од овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ауто овај на слици иде у правцу Бијељине?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Мислим да је то пут одатле, да ли је то сада у правцу или је још померено овамо лево, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ауто иде ка Бијељини, овај на слици црвени, где иде ауто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, сада је то нови дом, то је сада срушено, ја сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тада, овај ауто када је ишао тада на слици, где је ишао, да ли у Бијељину или у Зворник?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, претпостављам да је доле у Козлук, Бијељину, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са десне стране Дом био?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се иде ка Бијељини?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок на фотографији бр.12 тврди да се ради о Дому културе Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ту из тих Пађина, па да ли сте ишли Ви на неке те игранке, у тај Дом некада?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, јесам ишао, али нисам ту, нисам ја то запажао сада да ја идем да ми је то било нешто важно, тај Дом, јер ја нисам ни знао да су то ти људи ту, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас за раније, да ли сте ушли некада Ви у овај Дом?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, можда једном када је долазио неки од певача, био сам дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је ту сада та сала, где дође певач?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, некако ми је височије то било, ово је овде продавница, ја мислим, где су ови стубови, ту је продавница била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До улице?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је улаз у Дом?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, улаз је са ове стране, од пута, ја мислим, не верујем да је иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је онај тамо објекат други, као виши мало?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Мало виши? Па то је све исто ваљда у склопу тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова врата бочна, има двоја нека врата?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам стварно, да ли је то неки магацин, шта ли је, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је била ту нека кафана близу Дома?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, да.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам да ли је била кафана, стварно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам, Ви не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, сви нам овде причају, нека кафана, неки Драгутин, покојни, па нека «Јединица», па нешто, сви сведоци кажу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Прекопута ове зграде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам рекла код Дома, па Ви ваљда знате ако је била, не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам да ли није прекопута била, али овде, до ове зграде на овој страни не знам да ли је била кафана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је била прекопута?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: А има сада испод те зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сада, да ли је била тада прекопута можда нека кафана?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Прекопута, сећам се да је био, али мало као навише горе, када кренеш према Зворнику, пре овога када

идеш из Зворника, као да је ту држао неки човек кафану, приземна кафана, али нисам ишао никада у ту кафану, можда сам видео ту кафану када пролазим, али нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још та кафана ту?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не верујем, не верујем, има и сада испод ове кафане, када крене се према Бијељини, испод овог Дома направљена кафана, сада, а тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо следећу слику број 13. Ево сада се види пут.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, сада се види пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видите овде што пише «Јединица», десно? Шта је то?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Десно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, испод броја?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Видим таблу неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има та табла и сада.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, да, пише, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, да ли се сећате, да ли Вам је то нешто познато?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није ми познато уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајдемо даље слику да видимо, има ли још нека слика, 14, а ово, да ли Вам је познато?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, негде неко поље као, неке зграде, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зграде, шта је то, шта би то могло да буде?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, по овоме као неке, по мојим претпоставкама, као доле где је то, где сам те водио људе на Економију, мислим, зато што је то у том пољу тако било, тако су биле неке зграде, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли личи на то?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, личи ми на те зграде, зато што је било тих зграда таквих доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то од пута удаљено, те зграде где су ови чистили за стоку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Двеста, триста метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пута?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Од главног пута, да. То је сада измењено скроз, сада су ту постављене куће, избеглице настањене, то је сада измењено скроз, зато ја не могу сада да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вас питамо тада да ли се сећате, шта, како је изгледало, јер сте људе водили.

Констатује се да на фотографији бр.14 сведок наводи да би то могла бити та Економија, али да је то сада измењено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо следећу слику? А ово, слика број 15?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам ово, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам.

Констатује се да сведок не зна шта је на фотографији број 15.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Видим да зграда има нека и да капија има, али не знам сада где, у ком делу је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, фотографија број 16.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То је Дивич.

Сведок наводи да је на фотографији 16 Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. А ово, одакле би био овај поглед на ово игралиште?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ово је игралиште «Дрине», **фотографија број 17**, Зворник значи, ту је Дрина која протиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај стадион?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, стадион «Дрине».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту види зграда СУП-а или «Новог извора» управна зграда, где би могла бити?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То је ево овде негде, на овом делу, е ово ја мислим да је ово овде СУП, ова једна зграда што је издвојена и сада одавде ова зграда једна што веже тамо, што веже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми ништа не видимо, где ми показујете.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам да ли видите, ако хоћете да Вам покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде дођите, мени да покажете, па ћемо покушати да то вербално идентификујемо.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Е ово сам рекао, за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз, код шуме горе десно?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, а ово је, ја претпостављам тај СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи скроз горе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овом рачвању пута?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: А овде до тог СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ово рачвање пута овде, ова висока зграда?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, ово је пут доле, испод је пут, а с горње стране је СУП и до овога СУП-а је ту зграда нижа била где су ту били ти.

Констатује се да сведок показује да би управна зграда «Новог извора» могла бити висока зграда.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није висока зграда, висока је зграда СУП, а нижа да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Односно нижа зграда до високе зграде на рачвању пута, мало улево, испод броја 0040 на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту се улива овај пут леви и десни, па ова зграда што има, висока, кажете, то је СУП?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, да, висока, али доле видим неку као, не знам да ли ми Ви можете да помогнете, још напред, ту има исто зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да се зумира мало ова фотографија, мало десно, па мало горе само да видимо, не, не, још горњи део слике, е тако. Да ли можете мишем да означите, не, не, ову велику, десно, десно, то, шта је то?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да је то СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико спратова има зграда СУП-а?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам стварно, ја знам да је повисока зграда, али не знам сада колико има спратова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је онда «Нови извор»?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Али до ње има, до ње има једна исто зграда стамбена, ту станују људи, где живе. То је ја мислим, претпостављам ова напред мало, а испод доле, да је то, где су ти људи били, претпоставка, јер знам овај пут одавде, ту је општина и суд, па да је то ту негде било у склопу тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево вратите фотографију. Да ли је ово једини стадион у Зворнику?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Једини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има од стадиона до тих тамо зграда, СУП-а?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, стадион је негде можда на средини града, ако гледамо сада када пролазиш кроз Зворник, али ово су овде зграде које су биле постојеће пре, ове стамбене, јер Зворник није био неки велики град. Сада се, међутим, изградио и доле је на улазу у Зворник сада мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо следећу фотографију. Имамо ли још фотографија у овом фолдеру? Има, шта је ово, да ли можете да нам кажете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ово је исто, претпостављам да је то зграда у Чelopeку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које стране?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја мислим испод те зграде да је.

Констатује се да сведок за фотографију 18 каже да претпоставља да је то зграда Дома у Чelopeку и то испод.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па сам ишао после рата, после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод, а какав је ово пут?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, доле према тој бренти, ја претпостављам да је брента била нека, Вито неки држао бренту, после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били ту неки тоалети, да ли се сећате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому културе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споља или нешто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам уопште тада видео ни запазио, то после рата када сам ишао, запазио и видео да је ово зграда одоздо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље. Ово је исто оно што смо видели?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, оно што сам рекао да је Економија.

За фотографију 19 констатује се да сведок наводи да је то Економија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, има ли још? Кула град и то је то. Добро, сада да отворимо и други онај фолдер «Топографске карте», е то, само да видимо, ту има три карте. Добро, идемо следећа фотографија и следећа, ево је, Зворник, Козлук, само мало ниже, ниже доле, е то, где је Ваш Пађин или Пађине, како се зове? Мало лево ако може.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Пађине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пађине? Да ли има још ту с краја лево?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ево знате где, између значи Козлука и Бање, само што ми је Бања Ковиљача и Козлук на истој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није, Бања је десно, ево ова два концентрична круга, то је Бања, Козлук је лево.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја тачно живим прекопута, Дрина нас раздваја, Пађине су прекопута Бање Ковиљаче и Рођевића и знате, то је све у склопу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је близу овог пута за Бијељину, Пађине?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, крај пута је моја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да нема више тих фотографија, да ли је тако? Добро, нека остане то, уколико још нешто буде затребало. Кажите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Видим, окривљени, то смо добили из Хага, на ког се то односи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, то су одбране из истраге на ЦД, нарезане одбране, да, то је мени из истраге нарезано. Добро, хвала. Имамо ли питања одбрана, изволите. Сада ће оптужени Славковић Драган ако има неко питање да Вам постави?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Драгане, знамо ли се ја и ти, Драгане?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам да ли ти мене знаш.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Погледај ме добро Драгане, ја сам Славковић Драган, звани Торо или мајор Торо, ако ти то нешто значи.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам стварно, не могу да се сетим, значи никада Вас нисам видео, не верујем да сам Вас икада видео.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, да ли пратите ово суђење овде дуго?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Молим?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли пратите ово суђење овде што се дешава?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ово не пратим, ово не пратим, тако пратим мало на ТВ, што се тиче Шешеља.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли сте пратили синоћ, рецимо, Шешеља?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Исто ме помињао синоћ, једно десет пута, мајор Торо, мајор Торо.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам синоћ гледао то.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, реците ми, Ви сте у врло добрим односима са Лазаревићем. Како он има надимак, Лазими, како сте га звали, твој комшија што Вас је, такорећи запослио?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Сретен Лазаревић.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Али какав надимак он има?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Како су га звали, Вињак.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Другачије су га звали.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, зато по деди је добио као Вињак надимак неки, али то га није нико звао, јер се човек љутио, чуо сам да га некада зову Вињак, Сретен Вињак.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли сте били често са њим, рецимо, ово док сте били заједно стражари, да ли сте често били са њим у смени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам био са њим, сада.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, да ли се дешавало да будете са њим у смени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Када дежурам ту, у већини случајева, он је био ту, у већини случајева.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли се десило некада да Вам да кључ или тако?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није он мени дао да ја ту, да ја могу да уђем, значи, само ако неко тражи, ако дође неко да тражи од њега, он каже, онда ми дозволи, дај ми кључ да ја уђем.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Знамо да је код њега био кључ, али некада је давао теби кључ?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није он мени давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, од чега кључ, Славковићу?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Молим Вас, пустите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, морам да.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ја нешто искажем на мој начин, ако Ви не можете да слушате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, морате да ми кажете само од чега кључ, да бих знала сутра када читам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Кључ од Дома, да дођемо, хтео сам да извучем оно што Ви нисте могли да извучете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ја могу, какав кључ, човек уопште не зна о ком кључу га питате.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Зна он, госпођо зна он о чему се ради, зна он зашто је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете таква капциозна питања постављати, морамо јасно питати, неки кључ.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није битан овде Брано Грујић, овде сам ја битан, молим Вас, пустите ме.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не видим у чему је каприциозно, како сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капциозно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако каже код кога је био кључ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али није рекао који кључ и човек видите да говори нешто друго.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, заиста дозволите да постави питање.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, када ја завршим, Ви после питајте шта хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми морамо да разјаснимо.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја разјашњавам, ево, тако ме стално прекидате када нешто хоћу и онда после не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, Ви не водите поступак, ја морам питати.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ви сте питали док сте питали, када сте звали мене, пустите да га ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам питати да разјасним питање. Не можете Ви сами да питате.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: После када ја завршим, Ви разјасните шта Вама није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви, то сте Ви гледали филмове, не ради се тако у суду.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не могу, зато што ме стално прекидате и збуните и не дате да дођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога ја не збуњујем, само да разјаснимо питање до краја.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја знам зашто сам то поставио, зато што сам хтео да дођем до тог одговора.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није судија смешно. Ви полазите од исказа сведока који говори то што говори и за који ми сматрамо да није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само разјашњавамо питање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А у току саслушања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо кажите да ли Вам је Сретен давао кључ?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У току саслушања, извините судија, у току саслушања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да знам о чему пита човек.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У току када окривљени има права да постави питање, Ви интервенишете, по мени потпуно непотребно и смисао овог испитивања од стране окривљеног, губи значај.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тачно, то више пута радите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја радим?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, кад год ја нешто изађем, Ви онда ме збуните, ја не могу после, изгубим се и не могу да дођем.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па и мене збуните, јер мени је први пут овде.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја Вас разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, циљ Вам је био да га збуните, то смо схватили.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, сада ми реците, као војник, коју сте пушку дужили, као војник прво?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Као војник, паповку.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Паповку, тачно, а када сте дошли у полицију, после?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Аутоматску пушку.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Аутоматску пушку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Којом боље гађате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам ни једну ни другу пробао.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Као стражар ја се сећам онда, добро сте гађали, а једном сам седео са Вашим оцем, после тога у некој кафани ка Козлуку где држе три сестре, да ли знате ту кафану?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Три сестре?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, у време рата.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У Тршићу?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам како се зове место.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Три сестре, не, не, уствари, није, три сестре не знам, али знам као.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Три девојке, шта су биле, како су звали ту кафану?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Назив један мало вулгаран.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, али нисам хтео да се изразим.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У Тршићу, али није три него две, две.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, то је та кафана, Ваш отац је седео, ја сам дошао са неким човеком, сео и он је частио мене и частио цело друштво, каже, чашћавам, ја питам ко је ово човек, зашто чашћава, ја питам газду, каже, па то је његов син, онај што је погодио оног када је бегао, оног тамо, ја не знам ни како се зове.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма, какви.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Цела поента је овде, није у питању Брано Грујић, него ово зашто сте позвани сада.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Што ће Вас мој отац да чашћава што сам ја погодио.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам појма, као сећате се, мој син је био најмлађи, Ви сте тада били најмлађи, можда, мени сте деловали као да нисте имали ни двадесет година.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То Ви мени хоћете да пришијете нешто, ја уопште, ја сам 1966. годиште, уопште никада ни на кога нисам пуцао, а то што Ви сада причате.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Били сте стражар у Дому у Челопеку.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, никада у Челопеку нисам стражарио, можете да питате овога са «П», можете да питате Сретена Лазаревића, никада у Челопеку нисам био, никада, кунем се свим и свачим, да никада у Челопеку нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису они рекли да сте били, али оптужени каже да сте били и да је видео, он каже да је видео?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, никада, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му сада шта сте видели, као што сте рекли пред судом.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Били сте стражар тада, тога дана, када сам ја извео двојицу, на оног првог је одмах пуцала стража и оног првог погодила неких десет метара, а оног другог је богами, побегао је доста, не могу рећи.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Извините, ако можете се представити.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Славковић Драган, Торо и звали су ме тада мајор Торо.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Никада у Челопеку, господине Славковићу, никада нисам био, да ли сте ме заменили са неким, ја никада у Челопеку нисам био, никада, да сам дежурао, пролазио кроз Челопек.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Прошло је шеснаест, дуго година, али.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, па то би запамтио, али никада, па где ћу то да пропустим, ја Вам се смем у шта год хоћете да се закунем, да никада нисам био, да никада дежурао, а имате господина овога под «П», питајте њега, он је ту био главни.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, питали смо га, неће да каже, човек зна, цео Зворник је за то знао.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам стварно био, никада, немојте приписивати нешто што нисам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ваш се отац зове Војо?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Војо Стјепановић, па има још Воја.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли има још неки други стражар да је био, да је радио као резервни милиционер?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Има Војо Ђокић.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да му се син зове Драган исто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није Драган се не зове син, Драган се зове, има још један Станојевић Драган.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Био је мали Драган, мали растом, био је дечијег израза лица, као да није имао двадесет година.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Никада ту нисам, гледам те у очи и сто-посто ти то кажем, али немој мени да нешто приписујеш што нисам, па први пут то сада од Вас чујем, да сам био у Челопеку. Слободно кога год хоћете питајте, да никада у Челопеку нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав сте кључ добијали то од Лазаревића?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, горе када сам, значи ту у «Новом извору», ја сам мислио да ме пита за оно, доле у Челопеку никада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам зато хтела да разјасним, ево, оптужени. Оптужени каже да сте добијали кључ из Челопека?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, бре, какав, па доле нисам ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви господине Славковићу хоћете да нам објасните, одакле Вама то сазнање?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, када сам, на које мислите сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он добио кључ од Дома, да дође и шта, изводи људе или шта?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, тада када сам више пута долазио у Дом, Лазаревић је давао, у кога је имао поверења, мислим да је то он и тај Лазаревић је увек носио тај кључ од Дома, или га тамо, како се каже, као крио га, уствари га држао код Драгана, у кога је имао поверења.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Уопште нисам био у полицији, док су они били у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви рекосте да сте видели ово убиство и кажете, видео сам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тачно да сам видео, хвала Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај човек?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Како можете да видите када нисам био у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте полако, да ли је то тај човек?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам мислио да јесте, да је то тај дечко.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Немојте да мислите, молим Вас, то је велика разлика да мислите да сам ја убио некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисте Ви убили, он је човек бегао, Ви сте као стража, Ваша је дужност, и сада када бих ја почео да бегам, да ли би његова дужност била да пуца.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Никада нисам био ту, то тврдим да никада нисам био ту, а камоли да сам пуцао у некога, никада.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја Вас разумем, господине, Ви нисте окривљени, ја сам окривљени, а мени би много значила.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја Вас не знам, не познајем и никада нисам видео да сте неки злочин починили пред мојим очима, нисам, стварно, па немојте мени да говорите да сам ја починио злочин, молим Вас, када ја то нисам учинио.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То и није злочин, господине, Ви сте само вршили само Вашу стражарску дужност.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам пуцао, господине, нисам пуцао, нисам био ту, како ћу пуцати. Имате господина под «П», он је био ту, питајте њега, да ли сам ја био ту уопште, никада навратио ту нисам, никада.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја немам више, хвала, нека Вам буде на част.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нека ми буде на част.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте полако, станите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ суочењем између оптуженог Славковић Драгана и сведока Стјепановић Драгана, на околности разлике у њиховим исказима, па се констатује да су изнели тврдње један другом лицем у лице, а сведок додаје:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам за овог Лазаревића. Да ли сте Ви, малопре нисте говорили о неком кључу да Вам је он нешто давао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, ја сам рекао када смо горе били у «Новом извору», да је, значи, ако неко дође или ако би неко дошао, значи, Сретен Лазаревић да кључ, код њега су кључеви од тога горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али Вама, Вама, да ли је Вама давао?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није мени давао, ја сам рекао он мени да ако има потребе, ако је неко дошао да уђе горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај неко, не знамо, ко то улази?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, од тих паравојних формација који дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам сада, како то дођу паравојне формације у «Нови извор» и сада Сретен да Вама кључ да Ви пустите те?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није мени дао, да мени кључ зато што ми каже, Драгане, иди горе, отвори, овај човек хоће да испита некога, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Или, иди доведи одозго тог и тог и он пође са мном, на пример, доведе тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада то нам нисте, то сада први пут чујемо да су долазиле неке паравојне формације и испитивале. Ко су ти људи и ко долази и по чијем овлашћењу?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам по чијем овлашћењу, само су паравојне формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико пута сте Ви били присутни када се тако нешто деси?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Јесте мене питали, да ли је долазио неко из суда или да сте ме питали то, да ли је неко долазио да испита, па није из суда нико долазио, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас питала, сада Вас питам ово друго.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Од тих паравојних формација ја нисам, значи, ја нисам лично, да сам ја сада некога водио горе, али сам значи, могао је Сретен само да ти да кључ да одеш горе. Значи, нисам ја могао да држим кључ, ко сам ја да имам ја кључ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је Ваше сазнање о доласку тих људи?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, дође, човек, како, које сазнање, не разумем питање, које сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво имате сазнање да су долазили такви људи? Ево сада сте поменули ако дође неко из паравојних, значи, претпостављам да имате сазнање да долазе неки из таквих формација?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па сигурно да се њима неко најави да ће доћи неко да испита некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сигурно, да ли је долазио или није, да ли знате или не знате? Сигурно, шта то значи одговор, сигурно да је долазио, ми не знамо да ли Ви знате или не знате. Да ли је то претпотавка Ваша или сте Ви видели тако нешто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није претпоставка, зато што сам ја у једном случају, значи, када сам по ноћи дежурао, а Ви ме нисте то ни питали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питао сам Вас ја, на све те околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ја могу да знам шта да Вас питам, када Ви ионако што Вас питам, не знате. Како ја могу да знам шта ћу да Вас питам унапред.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ви сте сада, ту ме човек оптужује да сам ја убио некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћу ја, он Вас оптужује, ми морамо да проверимо одбрану окривљеног, Ви нисте оптужени.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Уопште нисам био ту, уопште нисам био никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустимо то, рекли сте Ви шта сте рекли, да видимо сада за овај «Нови извор», каква то паравојна група, сада први пут чујемо?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам каква, значи дође човек у шареној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа тај човек, опишите нам.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Како изгледа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како су ти људи, да ли је једном долазио, више пута?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Није ту само један човек долазио, сада, брате мили, не дође један човек, да ја знам да описујем, један долази стално. Они дођу, некада им се и не да, некада им не да Сретен да уђу, јер сигурно да Сретен има од некога који му нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од чега је зависило, када ће Сретен да им дозволи?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Сигурно да неко јави Сретену, да може тог човека да пусти, то је моја претпоставка, како ја то могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледају ти људи који долазе, да ли су то цивили или војници или полицајци?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Људи у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој униформи?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: У шареној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје, зелене, плаве?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, шарене униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарене има и плаве и зелене, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, не плава, није полиција, мислим, плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, кажете, униформа, униформа носи и војска и полиција?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ове маслинасте, ове шарене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А маслистано-зелене?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имају неке ознаке, да ли имају неке капе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Немају никакве ознаке, нису имали никакве ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли им пише нека војска, нешто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не пише ништа, само има униформу шарену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дође и шта каже?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: И чак су се ови људи, зато што сам ја са тим људима причао, са тим заробљеницима, они су мени преносили, да дођу некада људи ту да испитују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада чујемо.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То су они мени рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их то испитује и зашто?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, они кажу, дође, тражи пара од њих, на пример, каже, имаш ли паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Сретен их пусти?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не, он их пусти, не каже да ће тражити пара од њих, он каже да хоће да их нешто испита, сада, нису они Сретену рекли право можда стање, шта они хоће да испитају, то је моја претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каква сте Ви упутства добили од Сретена, када дођу такви, шта Ви треба да тражите, какав поступак спроводите Ви као полицајац?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Они дођу, значи ја ту дежурам, они кажу, можемо ли тамо да уђемо, они са Сретеном, Сретен ако дозволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако Ви нисте ту, шта каже Сретен, како ћете знати ко је тај, како се легитимише?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ко ако није ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако није ту Сретен.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Увек је неко постојао ту, или Сретен или његов тај заменик Средо или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада лично примили такве неке људе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, нисам ја лично, ко сам ја да ја примим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте били присутни када Сретен пусти неке такве?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, био сам напољу, дежурао, они уђу код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, како се тај човек легитимише, ко је тај што долази, по ком праву он долази?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, стварно, како се он легитимише, ја га нисам смео да легитимишем, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви нисте?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам, ја нисам ниједног легитимисао, како ћу ја да легитимишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте некада тим кључем који Сретен, кажете, даје, пуштали те људе Ви у те собе?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Само ми се један случај, значи, десио у ноћи, човек је дошао, кратко ошишан, кратко ошишан, рекао је да уђе да некога човека испита нешто, пуштен је. Ушао је горе, ја сам стајао на врата где се закључавају те решетке, он је ушао, човека увео у WC, знам да је човек имао цвикере. Када је изашао, није се задржао ни минут, изашао је, нема цвикера. Ја у том моменту, само сам закључао, предао Сретену кључеве. Када сам ја доле сишао, други дан, трећи дан, ја сам тада видео шта је било, сишао други дан, трећи дан, он је овако био отмен, имао је одело, обучен лепо, каже, тражио ми паре, као ја му рекох да немам и ударио ме као, а не знам да ли га је ударио, ја нисам видео да ли га је ударио, он је њега одвео у WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви га пустили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам га ја пустио, Сретен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретен?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Сретен га пусти, он има кључ, не могу га ја пустити, а нису код мене никада били кључеви да ја сада располажем с кључевима, значи ја само располажем од оног момента када тај дође човек и хоће да уђе горе, када му он дозволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То је један случај, то је један случај само, само један једини случај, никада значи ја нисам више био ту и све сам то остало чуо од тих људи када их поведем, јер сам ја био са њима добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали још неко питање?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја бих Вас питао, почели сте или сте хтели да кажете, ја о Вама имам врло лепо мишљење.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам Вас, али имам добро мишљење, зато што нисам дошао овде ни за кога да кажем.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Молим Вас, само лепо објасните, одакле, шта сте чули о мени, да имате лепо мишљење?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, ништа нисам чуо, само сам рекао за све ове људе што сам дошао овде, у поступку против Бране Грујића, против кога се води овај поступак, ја кажем, ја тог човека не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, о коме имате лепо мишљење, то Вас пита оптужени?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не, сада кажем да имам о свима тим људима лепо мишљење, јер немам ништа за њих да кажем ружно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте дошли овде да кажете ружно или лепо, него истину, да ли Ви схватате шта треба сведок да каже?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Истину, значи истину, јер ја тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо ми Вас звали овде да хвалите некога или да кудите.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Први пут човека видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи нисте на њега мислили?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Први пут човека видим, али сам рекао, зато што он је мене хтео да оптужи да сам ја пуцао, ја сам рекао да ја имам у односу на Вас лепо мишљење, да немам ништа за Вас ружно да кажем, онако, мислио сам у глобалу, нисам ја мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите не знате ништа о њему?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Никада човека нисам видео, њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, Драгане, имам још два питања. Да ли се бавите фудбалом?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да случајно не знате Стеву Радића, фудбалског судију?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Кога?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Стева Радић?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја знам Стеву Радића.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не секретара општине, овај црни мали из Кикинде што у Каракају има неку производњу џинса је имао 1992.?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, стварно, не знам, гледао сам доста утакмица, али не знам тог Стеву.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вас нешто да питам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био сведок Сретен Лазаревић, Ви не поменуште, нисте га ништа питали, а видим сада нешто кажете, он давао неки кључ. Каква су то Ваша сазнања, да ли хоћете то да нам кажете?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Госпођо судија, ја сам више.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте завршили суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са сведоком, да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја бих хтео само да констатујете, ако то не желите да констатујете, да се прегледа видео запис, јер на транскрипту се то не види, да је приликом првог питања или суочења, када је Славковић питао, погледајте ме у очи, да ли ме познајете, да је сведок видно поцрвенео, био је видно узбуђен, ја сам то видео, видео сам, ако вратите видео запис, можете.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам и сада црвен.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Гледајте, Ви вршите суочење, суочење има само ту сврху да Ви стекнете неки утисак, односно да утисак о нечему стекне неко ко ће даље судити у овом поступку. Пошто се то не може видети на транскрипту, ја молим суд или да то констатује или уколико мисли да не треба да констатује, да се прегледа тај део видео записа, па да се онда констатује оно што се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам видеела.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Немам шта да црвеним, ви доведите људе, да ли сам ја икада био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео запис постоји и уколико буде потребно.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Да у Чelopeку никада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па може да се констатује.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не могу да кажем да сам видела, нити да могу такву процену заиста, нисам ни видела. Они су све време гледали један у другога.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам се зато и позвао на видео запис јер ја сам то одавно приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом оцене доказа, можемо наравно.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја ћу сада да гледам у очи и да Вас никада доле нисам, нити сам ја када био ту, а камоли да сам Вас ја доле видео.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Хвала Вам, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте, молим вас, само још да дамо реч оптуженом на крају, везано за овог Лазаревића, кажем, чули сте шта сам рекла.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Госпођо председавајућа, ја сам овде четврта година, у току доста четврте године, доста ствари нисам ни знао, први пут чујем овде у суду, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви сте данас рекли нешто што нико није, сваки пут Ви кажете нешто ново, то је дефинитивно тако.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, сам, рецимо дознао у току ове четири године, дознао сам рецимо за овога Миша, који каже, који је Лазаревић баш рекао да се ранио сам у ногу или тако, рањен био, који је био стражар тамо, дознао сам да је у његовој смени Репић побио те људе, па је тај Миша измислио да је дошао неки мајор Тодоровић да би оправдао, то сам сазнао овде, али како сам сазнао, небитно, значи тај Миша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како небитно?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Када је давао изјаву, нисам можда знао, када сам, после сам сазнао, да је рецимо и да га је лично Срећо или Срећо, како се зове, Средо, Срећо, тај вођа смене, суспендовао, а не што каже Лазаревић да је он болестан или није радио више, него га је суспендовао због тих лица која је Репић побио, а он је написао тамо у свеску да је дошао неки мајор Тодоровић које смо и овде приликом изјава свих сведока, нико није дошао, нико их није одвео, него је он, да би оправдао то, написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви добијате информацију?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Од кога добија? Рекла-казала.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, ја сам био са Лазаревић Сретеном горе, ја доле у Чelopeку никада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут сада чујемо везу Лазаревић Сретена и Челопека, зато Вас питам, то је нешто ново.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добијам од своје супруге, од кога она добије, не знам, јер она је била у Зворнику, рецимо, добио сам од супруге пре, није ми била три месеца у посети, била ми је кћерка пре неки дан, кћерка ми каже, поздравио те Стево Радић, онај који је сведочио овде, који није смео да каже у овом случају и рекао, ја не смем, имам једног сина.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само нешто да прекинем.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Са њим живим, да га не убију.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само нешто да прекинем.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није смео да каже истину.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није дужан окривљени да Вам каже одакле је добио сазнање, а наводећи га овако, опет можете довести до последица да му се забрани посета кћерке, деце и жене и тако даље, мислим да то нема потребе и нема никаквог ни процесног значаја одакле нешто он има, као неко сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја ради провере одбране, али чекајте колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А сада износи, јер то сада износи као окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он сваки пут дода, то је дефинитивно као чињеница, нешто ново. Први пут чујем везу Лазаревића и Дома културе.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, били сте дужни да га упозорите да то не мора да каже одакле му сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то и рекла, малопре сам рекла, ако хоћете да кажете, реците нам каква је веза Лазаревића, а он је почео да прича.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, хоћете да преслушамо транскрипт?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисам рекла ако хоће да каже?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да сте га питали, одакле Вама то сазнање, нисте рекли да није дужан то да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пре тога сам му рекла, зато што он сваки пут додаје одбрану и рекла сам, колега, да ли сте чули, ако хоћете, реците нам, јер први пут, сваки пут нешто ново у Вашој одбрани дајете. Знате шта, Ви тако делимично дајете ту одбрану.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја разумем да Стева Радић када је овде сведочио, знам да му је Пиварски наредио да седи ту и чека, али да није видео он када је чуо пуцњаву, ја то смем главу да дам да је видео, него није смео да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ја сам Вас друго питала, о Лазаревић Сретену. Малопре нешто поменусте да је он давао кључ.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Видео сам када је дао кључ човеку, то сам видео својим очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тај Лазиња, како су га звали, Лазија, тако, био је тај, вођа смене није био Средо, него он и давао кључ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви малопре рекосте Сретен Лазаревић?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, тај Сретен Лазаревић, о њему и причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то исти, то је Лазић Миленко, то је из Дома културе, он је човек из «Новог извора».

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, то је било у Дому културе, може он сада да прича да је био нон-стоп, а малопре не може да позна, малопре не може да позна слику где ради, на овој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисмо добро поставили сведоку питање. Знате ли Ви некога Лазић Миленка, званог Лазија?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био у Дому културе?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стражар?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте њега питали, Лазаревић Сретен да ли је имао надимак, то је грешка у особама.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, питао сам за његовог комшију, питао сам га за његовог комшију који га је запослио.

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Није ме он запослио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада он каже, сада смо тек разјаснили.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Небитно.

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Какав ћале мој, па немам везе с тим, стварно везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли знате Лазић Миленка?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Ево каже оптужени да Вас је он запослио?

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Мене запослио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сада каже.

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Какав он, човека не познајем, ја њега не знам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За првог комшију тог те питам.

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: За Сретена Лазаревића?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, за Сретена Лазаревића.

Сведок ДРАГАН СТЕПАНОВИЋ: Сретена Лазаревића знам, Сретен Лазаревић је био у «Новом извору» када сам ја дошао. Да ли је он пре тога био у Челопеку, ја нисам био уопште у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, за кога Ви, господине Славковићу, имате сазнање да је њему дао кључ?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За овог његовог комшију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име, не комшија, ја стварно не знам ко је његов комшија.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сретен, за Сретена Лазаревића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тај није био стражар у Дому културе у Челопеку.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сви су они били у Дому културе у Челопеку, само могу да лажу, госпођо председавајућа и они су се мењали, као што се ови мењају, данас овде, сутра у ЦЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од стражара није поменуо Сретена Лазаревића, него друга она имена, све су набрајали.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Једини затвор где сам ја био и то не кријем.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је сто-посто тачно, значи као што ови данас раде овде, сутра у ЦЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био Сретен Лазаревић, сведок у суду, да ли ме пратите Ви шта питам, господине Славковићу, када је био Сретен Лазаревић сведок, нисте га питали да ли је био у Дому културе Челопек, нити сте му то предочавали, док је био ту сведок. Он је говорио да је био у Суду за прекршаје, да је био у «Стандарду», дан, два, да је био на Економији, да је био у «Новом извору»: Ниједног тренутка није рекао да је био у Дому, нити сте га Ви то питали, нити сте му тако неко сазнање.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Зато га нисам ни питао, зато што сам мислио да није био, уствари, је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јер сам мислио да је поштен, па онда он зато избегава да каже да је био у Дому, зато што се око Дома ради у оптужници и они сада сви нису били стражари у Дому, а уствари су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви први пут сте сада, први човек који говори да је Сретен Лазаревић био у Дому у Челопеку, зато Вас сада питам, то је стварно овако једна потпуно нова појединост.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Могу ја да кажем? Ја не знам да ли је Сретен био у Челопеку, не знам, али знам да је био горе у «Новом извору» и да сам ја горе био, а ја у Челопеку никада нисам био, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви знате да је неко ко је био стражар у «Новом извору», био и у Челопеку?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, не знам стварно, никада од тих људи, од Драгана Станојевића, од Остојић Слободана, никада ми нису рекли да су били у Челопеку, доле да су дежурали, нити сам ја икада ишао доле да дежурам. Можда, они су дошли пре мене у полицију. Да ли су они ишли пре, ја то не знам, али мени нису говорили да су ишли доле, то овај под «П», он то најбоље зна, он је доле био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже он да је био Лазаревић Сретен, зато ја Вас питам, да ли знате?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја не знам да ли је Сретен доле био, не знам, стварно. Ја истину причам, значи никада доле нисам био, никада. Да ли је он мене, господин заменио са неким, ја и када сам добио позив, писало ми је Драган Стјепановић-Мали, ја сам рекао судији у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је био позив да би Вас лакше идентификовали, ако је то тако.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Али нисам ја Мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо имали, не знамо, ми смо имали такав податак из предмета.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Добро, он је мени рекао то, ја сам рекао, ја ћу да се одазовем позиву, каже, можеш да се не одазовеш. Ја сам рекао, свашта, не видим разлог зашто да се не одазовем, нисам имао појма, ја сам баш рекао, зашто ја идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је адреса Пађин, Босна и Херцеговина, вероватно због тога је рекао. Ми нисмо до данас знали да је њему адреса Бања Ковиљача, добро. Имате ли још нешто?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто можда, да не буде следећи пут, него да сада све кажете сазнања?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Што сам имао, рекао сам, ја човека разумем, човек није луд да каже, није луд, сам би био луд да каже, јесам, био сам ту.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Па, можете да докажете са другим сведоцима, да ли сам ту икад био, можете да питате Сретена Лазаревића, можете овога под «П» да питате, слободно, слободно, да ли је тај господин икад, никада ту био нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао, ево оптужени каже сада да је и Лазаревић био, то је сада нови моменат за нас.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Сви ти, можете испитати све, они ће Вам рећи да ли сам био икад ту, никада ту био нисам, никада. Јесам пролазио кроз Челопек што сам рекао, значи, али никада ту нисам био, никада ту дежурао нисам, никада ни на кога пуцао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Хвала и довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали трошкове данас за долазак из Бање Ковиљаче и ако тражите од суда, колико?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Са аутом, али не знам колико Ви дајете, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кошта карта из Ковиљаче доведе и назад?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам дошао аутобусом, ја сам дошао са својим аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас кошта долазак и повратак?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Са аутом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас кошта, реците.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Најмање петнаестак, двадесет литара, колико ћу потрошити нафте, скоро триста километара има одавде до, значи да је петнаест, да по пет литара троши дизела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је значи петнаест пута?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: То је најмање што могу да тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сто динара, значи 2.500,00 динара, да ли то тражите трошкове?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ја нећу, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо ми да Вам дамо нешто ако не тражите?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Тражим, тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд и повратак из суда и то трошкове превоза у укупном износу од 2.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите и трошкове исхране?

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку трошкове у износу од 2.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете, довиђења.

Сведок ДРАГАН СТЈЕПАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Овако, термини за април су ова три дана. Ја се надам да ћемо дотле добити овај извештај од доктора Зденка Цихларжа везано за ове жртве које су ексхумиране, а које нису, а који докази нам до сада нису достављени. Немамо сутра, било је писмени докази, то смо све прочитали. Да ли имате сада још неке

предлоге, ја сам схватила да више немате предлога? Добро, 14. не понедељак, јесте, јесте, понедељак, уторак, среда. Процесни предлог неки или предлог за доказни поступак, не још, докази док се не прибаве? Добро.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Што се тиче доказних предлога, ја бих предао суду пар докумената у фотокопији које се односе на Ивана Кораћа а везано за његов боравак на терену, односно ван подручја ратних дејстава у мају 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су Вам ове фотокопије?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Па, те сам документе добио од породице Ивана Кораћа, исто у копији, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке оригинале да упоредимо или?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Оригиналe бих могао да набавим, вероватно извод из матичне књиге венчаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да упоредимо, па ћемо Вам вратити.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да.

Констатује се да је бранилац оптуженог Кораћ Ивана, предао суду три документа у фотокопији, чије оригинале ће на увид накнадно доставити и то решење предузећа РЈ «Елмонт» о одобравању одсуства са рада почев од 18. до 25. маја 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду ништа му се не ставља на терет.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, то исто ради провере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Одбране и истинитости његових навода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, верујемо ми у том делу, добро.

Затим извод из матичне књиге венчаних, општине Краљево, под текућим бројем 218 за годину 1992., из кога се утврђује да су 31.05.1992. године склопили брак Кораћ Златко и Јовановић Јадранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је исто за 31. мај, сада тај датум исто није.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, кажем, то исто ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кораћ Златко је?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Брат од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо исто чули.

Те потврду Привремене владе Српске општине Зворник од 16.05.1992. године да добровољац Кораћ Иван није учествовао ни у каквим криминалним радњама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте и Ви то нашли, добро, има исто потврда Грујић Бранко и командант штаба ТО.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Друго шта бих хтео да предложим, јесте везано за синоћно суђење Шешељу. Ја лично нисам гледао, али сам добио информације да је сведочио сведок «У» који је сведочио овде и да се изјашњавао о околностима о којима је сведочио и овде. Имајући у виду да су разни сведоци давали различите изјаве у различитим фазама поступка о чему ћемо се више бавити у завршним речима, предложио бих да се од РТС прибави снимак синоћни и да се овде пусти, јер, кажем, изјашњавао се по неким мојим сазнањима, на различит начин од онога што је овде сведочио. А евентуално ако може транскрипт, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је бранилац адвокат Драган Ђокић предложио да се од РТС прибави снимак суђења Војиславу Шешељу од дана 25. марта 2008. године где је сведочио сведок «У».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја бих само предлог колеге Ђокића проширио, да се затражи од Хашког трибунала транскрипт и то не само са јучерашњег, пошто је то наставак сведочења и данас, ми смо у овом предмету имали разновразне транскрипте, па и са суђења Милошевићу. Ја само, ја само дајем као предлог, да ли ће се то изводити као доказ и да ли може да се цени као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транскрипте не раде, они раде у аудиоформи, имају на ЦД-овима.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, у аудиоформи, па нека се то преведе, нека се прекуца, у сваком случају, исто онако као што имамо у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта тражите конкретно за који дан?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само везано за сведочење сведока «У».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, има још данас да се испитује сведок «У».

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам рекао не само синоћно, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него и убудуће.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Претпостављам ако се не буде завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они то не сачињавају на начин како ми сачињавамо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја не улазим у технику, само мало, колега, ја не улазим у то како се то технички ради, то на крају крајева, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вама није занимљиво, то суд да се бави.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није да ми није занимљиво, него то не знам, а није ми ни потребно да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ми пошто знамо, кажемо Вам да они не раде на тај начин.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, Ви када одлучујете, Ви можете то да одлучите као разлог због чега не прихватате, али ово је мој предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви предлагете од њих транскрипт.

Констатује се да бранилац адвокат Мирослав Ђорђевић предлаже да се од Хашког трибунала прибаве транскрипти са суђења Војиславу Шешељу и то када је сведочио сведок «У».

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Или јасније, транскрипт или уопште запис са тог суђења. Ја сада причам запис, па сада како ће бити, запис може да буде и писмени и звучни и видео, значи запис.

Односно запис са саслушања овог сведока пред Већем у Трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да гледамо то суђење, још једно годину дана, колико ћемо, па ћемо онда, седимо, гледамо суђење, а људи седе овде, па ћемо доживотно да упоређујемо исказе и онда ћемо тако. Колико ће још бити сведока тамо, нећемо то, онда ћемо чекати, па тамо на зиму када се заврши, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се изјасним о предлозима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо одлучивати још, има да гледамо телевизију. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром на предлог одбране, ја бих се изјаснио да су предлози за прибављање сведочења нових по истом догађају о којима су сведочили пред овим судом, потпуно непотребни и сувишни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже за дане:

**14., 15. и 16. април 2008. године,
са почетком у 9,30 часова.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо да сачекамо, ја сам рекла због чега, због професора Зденка Цихларжа који није још увек доставио, у овој новој прецизираној оптужници се налазе инкриминације за убиства неких лица која се налазе на списку, а за та лица немамо потврде о смрти, записнике о идентификацији и то смо тражили накнадно када смо добили ову нову оптужницу. Ја сада не могу да вам кажем да ли ће то стићи, али могу да кажем да ви припремите завршну реч, али пре тога морамо донети решење о раздвајању поступка.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ако стигне нова оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не оптужница, него доказ.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Оптужница ова да би се раздвојио поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора, ако постоји довољно индиција да ће бити подигнута оптужница, то ћемо ми све ценити, све ћемо ценити. Имамо ми још доказа везано за прво и другооптуженог, ја сам тражила од МУП-а Републике Српске доказе који ми још нису стигли, ја имам још доказа да изводим у том правцу. Ја сам мислила да је целисходно да за непосредне учиниоце пресудимо, а о томе ћемо исто одлучивати, ту имамо само да прибавимо мишљење, не мора сагласност странака.

Довршено у 13,04 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА